

Új TAPOLCAI ÚJSÁG

V. (XI.) évfolyam 12. szám

TAPOLCA VÁROS LAPJA

2004. december

Békés, boldog karácsonyi ünnepeket és sikerekben gazdag új esztendőt kívánunk minden Kedves Olvasónknak!

Pápai áldással

December 22-én, a Mindenki Karácsonyán egy különleges életutat bejáró harang szava hívta ünnepelni a tapolcai polgárokat.

A Kézfogás harangját 2002. március 27-én II. János Pál áldotta meg Rómában. Azon a napon - nagyszerdán - a világon egyedül csak ez, a Magyarországról érkezett harang szólt, mivel "a harangok Rómába mentek."

/Írásunk az 5. oldalon Meghatározó töltést és erőt... címmel./

A jövő szakmunkásaiért

Ünnepélyes keretek között adták át december 16-án a Széchenyi István Szakképző Iskola új tanműhelyét.

A harmincmillió forintos pályázati támogatással épült csarnokban olyan piacképes szakmák oktatása folyik majd, amelyeket az Európai Unió más országaiban is szívesen látnak.

/Írásunk a 3. oldalon A kétkezi munka becsületének visszaszerzése a cél címmel./

Csizmadia László, a gyakorlati oktatás vezetője kalauzolta végig a vendégeket a tanműhelyen

Fotó: Sulyok Ferenc

Hiszen magyarok és testvérek vagyunk

December 5-én népszavazás volt a kettős állampolgárság kérdéséről.

Ezt megelőzően, december 1-jén - a népszavazás eredményessége érdekében - a FIDESZ - MPSZ Veszprém Megyei Önkormányzati Tagozata határon túli és Veszprém megyei települések polgármestereit tanácskozni hívta Tapolcára. Az általuk ezen a

napon aláírt Szándéknyilatkozat hangsúlyozta: "Lelkiismereti kötelességünk, hogy támogassuk azt a szándékot, amely az egymáshoz tartozást hivatalosan is kifejezésre akarja juttatni a kettős állampolgárság megadásával."

/Írásunk a 3. oldalon Nem volt elég várakozási idő az elmúlt... címmel/

Fotó: N. Horváth

A tanácskozás résztvevői nemzeti színű szalagot kötöttek a Köztársaság téren lévő Székelykapura

Szövetségben az Európai Unióban

Több évtizedes, gyümölcsöző kapcsolat hivatalossá tétele történt meg november 26-án a Városi Művelődési Központban.

A testvérvárosi szerződés aláírásával Tapolca és a szlovákiai Bratislava - Ružinov annak a szándékának adott hangot, hogy az elkövetkezendő években az oktatás, a kultúra, a sport, az idegenforgalom, valamint a gazdaság és az államigazgatás területén is szélesíteni fogja az együttműködést.

A testvérvárosi megállapodást Ács János és Pavol Kubovič polgármesterek írták alá.

/Írásunk a 3. oldalon Testvérvárosi kapcsolatok címmel/

Fotó: N. Horváth

Karácsonyra várva...

A születés mindig ünnep, a jövő ünnep. Várjuk Jézus eljövését, akitől aztán ismét segítséget várhatunk, akihez mindig fordulhatunk, legyünk vallásosak, vagy anélkül élők.

Karácsony estén fellobbannak a fények a városokban és otthonainkban egyaránt. Ekkor úgy érezzük a legkisebb gyertyalángtól is, hogy világosságot hozott életünkbe. Jól gondoljuk, ha a szívünkben is megjelenik ez a világosság.

Hosszabb időnk volt az idén is adventben felkészülni a szeretet ünnepére. Nem csupán egyenként készülhettünk volna, de nagyon fontos és közös nemzeti felkészülést is várt tőlünk az idején. Ez pedig a határainkon túlra rekedt magyar testvéreink újra egy nagy családba tartozását jelentette volna. Sajnos, nem tudtunk együtt sem igazán erősek és talán eléggé bátrak lenni. De a remény nem hagyhat el bennünket, mert csak így tudjuk bizonyítani számukra, hogy nem azt gondoltuk, amit megtettünk.

Bízunk benne, hogy karácsony ünnepe, a szeretet ereje megnyugtatja lelkünket határon innen és határon túl is.

Az év utolsó napjaiban számvetést is készítünk, mit sikerült megvalósítanunk, és átgondoljuk, mi valósulhatott volna meg, ha minden tervünk sikerülhetett volna.

Próbáljunk elégedettek lenni, próbáljunk a jövő tervezésekor az anyagi haszon-szerzésen túl a szeretet és béke szavára is hallgatni.

Karácsony ünnepe napok alatt elmúlik, őrizzünk a meleg, parányi lángból legalább annyit, amely elég lesz a jövő esztendő megpróbáltatásaihoz.

Végezetül egy bibliai idézettel kívánok a város valamennyi polgárának áldott ünnepeket és eredményes, boldog új esztendőt.

"A szeretet nagylelkű, jóságos, a szeretet nem irigykedik, nem kérkedik. Nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal."

Ács János
polgármester

December 5-én ügödöntő népszavazás volt hazánkban. A népszavazás tapolcai adatai a következők:

A választó polgárok száma **14.055**. A választáson megjelent **5601** fő.

1. kérdés:

Egyetért-e Ön azzal, hogy az egészségügyi

A népszavazás tapolcai adatai

közszolgáltató intézmények, kórházak maradjanak állami, önkormányzati tulajdonban, ezért az Országgyűlés semmisítse meg az ezzel ellentétes törvényt?

Az érvényes szavazatok száma **5503**. Az IGEN szavazatoké **3730**. A NEM szavazatoké **1773**.

2. kérdés:

Akarja-e, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy kedvezményes honosítással - kérelmére - magyar állampolgárságot kapjon az a magát magyar

nemzetiségűnek valló, nem Magyarországon lakó, nem magyar állampolgár, aki magyar nemzetiségét a 2001. évi LXII. tv. 19. § szerinti "Magyar igazolvánnyal" vagy a megalakuló törvényben meghatározott egyéb módon igazolja?

Az érvényes szavazatok száma **5498**. Az IGEN szavazatoké **3113**. A NEM szavazatoké **2385**.

Az adatok kibocsátásakor az Országos Választási Bizottság az országos népszavazás eredményét még nem állapította meg.

**Tisztelt Ács János polgármester úr!
Tisztelt Testületi tagok! Tapolcai testvérek!**

Most, mikor a nemzeti lobogókat beveszik, vagy éppen gyászszalagot kötöznek rá, templomainkban nem éneklük a magyar himnusz, érzem, hogy megszakad a jó érzésű ember szíve, ki büszke volt arra, hogy ezer éve egy államalapító nép sarja, kiket nem tört meg a mostoha történelem, talpra tudott állni, és most az "oszd meg és uralkodj" csapdájába esett.

En nem hiszem, hogy nem kell az igaz magyar, a székely, a megvert délvidéki, nem kell ide semmi, csak az unió bárkivel, aki nem a miénk, nem magyar.

Köszönöm nektek és a városnak a több Igent. Kívánok Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Újévet!

**Ádám Attila Péter
Zabola község polgármestere**

A lakosságot érdeklő kérdések

November 29-én közmeghallgatást tartott a Képviselő-testület.

A Városi Művelődési Központban megtartott fórumon több lakossági kérdés - kérés került megvitatásra.

A piaccal kapcsolatosakra válaszolva Ács János polgármester leszögezte, hogy az élelmiszer- és a használtcikk piac szétválasztásának értékeléséhez még nem elég az azóta eltelt 40 nap, de az biztos, hogy egyelőre nem szándékoznak a kialakult helyzetet változtatni. Az élelmiszer piacon maradt vállalkozók a bevételkiesésük okait a két piac létrehozásában látják - derült ki a felvetéseikből.

A kórház ügye is több polgárt kényszerített kérdésfeltevésre. A kérdések között szerepelt az is, hogy miért nem engedi el az önkormányzat az intézmény közel 200 milliós tartozását, miért nem kezeli úgy, mint

működési támogatást. A polgármester válaszában elmondta, hogy a városban működő 14 intézmény is jöhetne ezzel a kéréssel, de nem teszi meg. Arról, hogy a kórház már megkezdte az adósságának csökkentését *Schönherczné Pokó Ildikó, a Pénzügyi Iroda vezetője* tájékoztatta a jelenlévőket, elmondta, hogy az adósságot úgy kezeli az önkormányzat, mint pénzmaradványt csökkentő tényezőt, azaz, mintha kölcsönadott volna az intézménynek, amelyet részletekben kell majd megadnia.

Szó esett a közmeghallgatáson még a szennyvízcsatorna-építés I. ütemének megkezdéséről, valamint a II., III. ütem várható időpontjáról is. Az egyik kérdező a tömbszerű lakások felújításáról, az ehhez szükséges források előteremtéséről is kérdezett. A polgármester elmondta, hogy forráshiány miatt - a Széchenyi-tervvel megkezdett fo-

lyamat óta - nem írt ki pályázatot a kormány.

A lomtalanítás tapasztalatairól szólva *Császár László* alpolgármester elmondta, hogy jövőre másképp fogják megoldani, mert sokan "félreértették", és sok teherautónyi szemetet, háztartási hulladékot vitettek ki a személtrepre a lomtalanítás címen, holott erre sem az OTTO - cégnek, sem a városnak nincs se kapacitása, se pénze.

A Városi Művelődési Központ névváltoztatásáról, a város egyes utcáinak parkolási rendjéről, a déli városrész csapadékelvezetéséről, valamint a vízdíjakról is tettek fel kérdéseket a polgárok. Az egyes házaknál felgyülemlött hatalmas mennyiségű szemét jó "táptalaja" a fertőzést terjesztő patkányoknak. Ellenük védekezni - az irtáson kívül - csak a gócpontok megszüntetésével lehet - ez is szóba került a fórumon.

Változnak a parkolási díjak

Értesítjük a fizetőparkolókat igénybe venni szándékozókat, hogy a 2005. évre szóló havi és tárgyévi bérletek értékesítését 2004. december 20-tól kezdjük meg.

Tapolca Város Önkormányzata által meghatározott 2005 évi bérletárak.

Havi bérlet összparkolóra (piros) 2500 Ft/hó + 600 Ft bérlet kiállítási díj. Havi bérlet zöld övezeti parkolóra 1500 Ft/hó + 600 Ft bérlet kiállítási díj.

Tárgyéves bérlet ára a tapolcai állandó lakhellyel rendelkező, magántulajdonban lévő, súlyadót Tapolcán fizető állampolgároknak zöld övezetre vonatkozóan. (1 bérlet 2 rendszámra adható ki, önkormányzati igazolás beszerzése szükséges) 2500 Ft/tárgyév + 600 Ft bérlet kiállítási díj.

Az egyéb kategóriába tartozók számára (piros) tárgyévi összparkolás bérlet ára (1

bérlet 2 rendszámra adható ki) 30.000 Ft/tárgyév + 600 Ft bérlet kiállítási díj.

Tárgyéves bérlet ára zöld övezetre a tapolcai vállalkozóknak, akik a súlyadót is Tapolcán fizetik (1 bérlet 2 rendszámra adható ki, önkormányzati igazolás beszerzése szükséges) 15.000 Ft/tárgyév + 600 Ft bérlet kiállítási díj.

Felhívjuk a díjmentes (sárga) bérlet használatára jogosultak figyelmét, hogy ezen bérleteket is meg kell újítani. (1 bérlet 2 rendszámra adható ki, önkormányzati igazolás beszerzése szükséges.) Ezen bérlet kiállítási díja: 600Ft.

Bérletek csak az "A" díjosztályú járművekre válthatók.

A 2004. december 31-ig érvényes bérletek 2005. január 10-ig használhatók pótdíj nélkül. A feltüntetett díjak 25% ÁFA-t is tartalmaznak.

2005. január 1-jétől a fizetőparkolási

óradíj (egész évben) "A" kategóriában: Piros zónában: 180 Ft/óra. Zöld zónában: 120 Ft/óra. "B" kategóriában: Piros zónában: 720 Ft/óra. Zöld zónában: 480 Ft/óra.

Pótdíj összege 30 napon belül a kategória szerinti óradíj tízszerese plusz 1 óra parkolási díj, 30 napon túl harmincszorosa plusz 1 óra parkolási díj.

Kérjük a tisztelt gépkocsi-tulajdonosokat, hogy bérletet, jegyet, mozgássérült igazolványt, egyéb parkolásra jogosító okmányt a szélvédő mögött ellenőrizhetően szíveskedjenek elhelyezni, mert ennek hiányában pótlólagos bemutatási díjat kell fizetni akkor is, ha érvényes okmánnyal rendelkeznek! 300 Ft/ eset.

Boldog karácsonyt és eredményekben gazdag új évet, valamint további jó együttműködést kíván a Tapolcai Város-gazdálkodási Kft.

Közérdekű

Országgyűlési képviselő:

Laszlovicza Jenő

Városi Irodaház, Tapolca, Kossuth u. 2.
Fogadóóra: minden hónap első péntek 9-12 óráig és a külön meghirdetett időpontokban.

Fogadóórák:

Ács János polgármester

Minden hónap első hétfő: 13-16 óráig.
Polgármesteri titkárság: 87/510-125
Fax: 87/511-164

Horváthné Szalay Gyöngyi alpolg. mester

Minden hónap harmadik hétfő: 13-16-ig.
Császár László alpolgármester

Minden hónap második hétfő: 13-16-ig.
Dr. Imre László jegyző

Minden hónap páros hét hétfő: 14-16-ig.
Tel.: 87/510-126; Fax: 87/511-164

A Polgármesteri Hivatal Irodáinak és vezetőinek általános ügyfélfogadási rendje: Hétfő: 13-16-ig; Szerda: 8-12-ig; 13-16-ig; Péntek: 8-12-ig. **Kedden és csütörtökön nincs ügyfélfogadás!**

Okmányiroda ügyfélfogadási rendje: Hétfő: 12-17.30; Kedd: 8-16; Szerda: 8-16; Csütörtök: 8-13; Péntek: 8-11.30. Fax: 321-721, Tel.: 511-150, 510-443, 510-444, 511-162

Főépítész: Papp Zoltán Tamás

Fogadónap: minden héten hétfőn 13.00 - 16.00-ig Helye: Polgármesteri Hivatal "A" épület I. emelet 13. sz. iroda

Önkormányzati főtanácsadó:

Parapatics Tamás 510-125; 510-126

Önkormányzati irodavezető:

Lukács Ágnes 510-126

Pénzügyi irodavezető:

Schönherczné Pokó Ildikó 511-161

Adócsoport vezető:

Dénes Emil 511-159

Vagyongazdálkodási és Műszaki irodavezető: *Hársfalvi József* 511-154

Építéshatósági csoportvezető:

Ihász József 511-155

Általános Igazgatási irodavezető:

Décseyné Raposa Mária 511-153

Hatósági csoportvezető:

Szakács Judit 511-151

Okmányirodai csoportvezető:

Ughy Jenőné 511-150

Anyakönyvvezető:

Gyámhivatal vezető: 511-152

Gyámhivatal vezető:

Mátyás Endréné 511-158

Oktatási, Művelődési és Szervezési irodavezető:

Udvariné Horváth Anna 511-157

Német Kisebbségi Önkormányzat

elnök: *Molnár Attila*

Cigány Kisebbségi Önkormányzat

elnök: *Sziksai János*

Fogadóóra: minden hónap első hétfő 13-14-ig

Szervezetek

Gyermekjóléti Szolgálat: 195-ös mellék

Polgári védelem: 179-es mellék

Allami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat Tapolca Város Intézete

8300 Tapolca, Kossuth u. 2.

Tel./Fax: 510-740; 510-741

Tisztifőorvos: 510-791

Járványügy: 510-790

Assisi Szent Ferenc Állatmenhely

Alapítvány és gyepmester

Tel.: 06-30/340-6744

Falugazdász: Szabó Jenő 8300

Tapolca, Kossuth u. 2. Tel.: 30/905-9440

Fogadóóra: Szerda: 7.30-9.00, 13.30-15.30

Hegybíró: Szabados Béla 8300 Tapolca,

Kossuth u. 2. Tel.: 87/510-245, 510-246

Fogadóóra: Hétfő: 13.00-17.00

Mentők: 104; 87/410-004

Rendőrség: 107; 87/412-322

Tűzoltók: 105; 87/510-352

www.tapolca.hu

Tapolca Város
hivatalos honlapja

Nem volt elég várakozási idő az elmúlt nyolcvannégy esztendő?

A kettős állampolgárságról szóló népszavazás eredményességét elősegítő tanácskozás résztvevőit Ács János, a FIDESZ-MPSZ Veszprém Megyei Önkormányzati Tagozatának elnöke köszöntötte.

Elnöki megnyitójában szövegezett arról, hogy lehetőséget kaptunk arra, hogy békés úton egyesítsük a szétszakadt magyarságot.

- Többen azonban úgy gondolják ezt mégsem szabad megtennünk. Korainak tartják - mondta. - De milyen alapon? Nem volt elég várakozási idő az elmúlt nyolcvannégy esztendő?

Majd a határon túli magyarokat idézte meg. Azokat, akik tiszta szívvel és szeretettel tudtak magyarok maradni, akik soha nem panaszkodtak, de őszinteséget és szeretetet adtak minden anyaországból érkezőnek.

- Ha csak egy cseppnyi szeretet és emberség van a lelünkben, akkor már csak bátorság kell ahhoz, hogy igent mondjunk a kettős állampolgárságukra. Igent kell mondanunk, mert közös nyelvet beszélünk, hiszen magyarok és testvérek vagyunk. Közös a felelősségünk a nemzetünk, a gyermekeink jövőjéért.

Minden statisztika azt mutatja, hogy egyre fogy a nemzet lakossága. Akkor miért félünk attól, hogy többen lehetünk?

Többek, erősebbek leszünk, és a globalizálódó világban ez nagyon fontos.

Minden nemzet arra törekszik, hogy megőrizze nemzetét, és azt folyamatosan erősítse. Nekünk sincs más választásunk. Csak azt várják tőlünk a határon kívül élő testvéreink, hogy otthonról hazajöhessenek. Wass Alberttel együtt valljuk: *Szabadság az, ha majd hazatérhetünk mindannyian - fejezte be Ács János.*

Az elnöki köszöntő után a meghívást elfogadó határon túli - felvidéki, erdélyi (Zsigárd, Barót, Vajka, Martos, Nagyfödemes, Marcellháza, Lakszakállas, Gellér, Málnás, Kalász, Berencs, Zabola) települések polgármestereinek, képviselőinek, valamint a magyarországi települések polgármestereinek, képviselőinek a felszólalásai következtek, illetve az eljönni nem tudó települések üzeneteit olvasták fel.

Elsőként Ádám Attila, Zabola polgármestere mondta el gondolatait.

- Három hónappal ezelőtt jártam Tapolcán, és nem gondoltam, hogy vissza kell jöjjek azért, hogy tapolcai barátaim, lelki barátaim, igaz magyar emberek előtt állást foglaljak és elmondjam Önöknek, hogy én éppen olyan jó és jogokkal rendelkező magyar ember kell, hogy legyek, mint a tapolcai, vagy felvidéki, vagy ukrajnai - had ne

soroljam tovább a történelmi Magyarország határait.

Advent csodálatos ünnep, a szívünk hangjának kell ekkor megcsendülnie. Azt nem értem, hogy ezer éven keresztül ennek a népnek a részesei voltunk, államalapító nép voltunk, védtük a végeket - hát ki védte volna a Kárpátokat, ha nem mi, akik határon kívül maradtunk? -, és most a közpénzekből, az Önök által fizetett közpénzekből azt próbálják bizonyos személyek elmondani és bebizonyítani, hogy nem is vagyunk magyarok. Nem követelünk semmi mást, csak azt, hogy a magyar állam elismerje a határon túli magyarságot.

Megmondom őszintén, hogy én a világ összes pénzért nem hagynám ott a székellyföldi magyar hazámat. Ott más a levegő, ott mások az emberek. Még nem pénzben mérnek, hanem szívben.

Nem tudom, hogy milyen édesanya szül egy olyan embert, aki nem Benedek Elek meséin nő fel. Mert, aki az Ő meséjén nő fel és a csörgője sem forintokból volt, az nem tud így beszélni, hogy *tessenek kedves magyar honfitársak nemmel szavazni.* Nem tudom. Lehet, hogy van szíve, csak nem olyan, mint a miénk. Nem magyar szív.

A többi felszólalás és a Szándéknyilatkozat aláírása után a résztvevők együtt

vonultak át a Köztársaság térre, a Székelykapuhoz. Itt dr. Kovács Zoltán, Pápa polgármestere arról is szólt, hogy igen kevés nép van a világon, amelynek minden harmadik tagja az anyaország határain kívül él.

- Amikor eljött a lehetőség, hogy kifejezzük összetartozásunkat a határon kívülre szakadt nemzetársainkkal a népszavazás során, velük együtt arculcsapásként éljük meg, hogy a magyar kormány és pártjai a sorsközösség vállalása, a közös szabadságunk biztosítása helyett üzleti alapokra helyezi azt, ami a világon sehol sem az, a testvéri kapcsolatot.

Gondoljunk csak bele, testvéreink megtagadása mivel jár számukra. Hontalanok lesznek. Szemükbe nézhetünk-e ezután? Én nem akarok lehajtott fejjel velük találkozni! Én azt szeretném, ha szentül szembe beszélgethetnék velük az elkövetkezendőekben.

A beszéd végén - a tanácskozás emlékére - a jelenlévők nemzeti színű szalagot kötöttek a Székelykapura. Ez a cselekedetük is a Szándéknyilatkozatban megfogalmazottakat erősítette meg: *Most lehetőségünk nyílik arra, hogy kifejezzük összetartozásunkat azokkal, akiket a történelem erőszakosan szakított el tőlünk.*

Testvérvárosi kapcsolatok

- A települések között ápolott testvérvárosi kapcsolat egy olyan eszköz, amely összeköti és egyesíti Európát, erősíti a két nemzet közti kölcsönös egyetértést, valamint a partnerek sokrétű kapcsolatainak, polgáraink barátságának garanciája - ezeket a fenti gondolatokat is tartalmazza az a testvérvárosi megállapodás, amelyet ünnepélyes keretek között írt alá Ács János - Tapolca - és Pavol Kubovič - Bratislava Ružinov - polgármestere a Városi Művelődési Központban.

Ács János az aláírást egy kis növekvő fához hasonlította. - Már nem évekkel, hanem évtizedekkel ezelőtt elkezdődött a két település kapcsolata - mondta. - Az elmúlt hat évben Pavol Kubovič polgármesterrel olyan kapcsolatot tudtunk kialakítani, amely minden találkozással erősebb lett. Amikor előkészítettük a megállapodást, még csak készültünk az Európai Unióba. Most, amikor aláírjuk, mind a két nemzet már tagjává is vált. Ezért is fontos,

hogy ebben a szövetségben együtt dolgozzunk.

Végezetül a polgármester köszönetét fejezte ki mindazoknak, akik közreműködtek abban, hogy ez az együttműködés létrejöhetett, és ígérte, hogy a város mindenkor rászólgál a bizalomra, és testvérként fogad mindenkit Ružinovból.

Pavol Kubovič beszédében hangsúlyozta, hogy mindenkinek ott van a hazája, ahonnan származik, ahová születte. És mindenki oda szeret járni, ahol jól érzi magát, ahol szívesen fogadják. Majd a ružinovi polgármester magyarul mondta azt, hogy szívesen jön Tapolcára, mert itt barátai vannak.

Nem jött "üres kézzel" a vendég. Ács Jánosnak egy, a városáról készült képet adott át, a házigazda pedig egy Tapolcáról készült kerámiaképpel ajándékozta meg Őt.

Az ünnepségen fellépő Kinizsi-táncegyüttes nagy sikerű produkcióval tette még emlékezetesebbé az estet.

Hősökre emlékeztek

Az I. világháború kitörésének 90. évfordulója alkalmából rendezett emlékműsort Tapolca-Diszelben december 19-én Tapolca Város Önkormányzata, a Szász Márton ÁMK és a Török János Népfőiskola Alapítvány.

A diszeli temetőben csendes főhajrással és a kegyelet virágainak elhelyezésével tisztelegtek Tráply István szobrászművész, az I. világháborús emlékmű alkotójának sírjánál.

A megjelentek ezután a katonaszobornál gyülekeztek. Elsőnek a Magyar Királyi I. Ferenc József "Jászkun" Honvéd Huszárezred Hagyományörző Egyesület tagjai vonultak be.

Bakos György önkormányzati képviselő köszöntőjében kiemelte, hogy a szeretet ünnepe közeledtével gondoljunk az elhunytakra, a hősi halált halt honvédekre is.

A Csobánc Dalkör előadásában I. világháborús katonadalok csendültek fel.

- Négy évig tartó világháborús, egy igaznak vélt cél érdekében hazánk hősi fiai is áldozatul estek, köztük 52 diszeli mártír is - emlékezett a kilencven esztendeje kitört,

értelmetlen öldöklésre Hangodi László történész.

Az emlékműsor koszorúzással folytatódott, majd két diszeli lakos felolvasta az 52 hősi halott nevét. **DI**

Szabó György táborigazgató lelkész mondott áldást a katonaszobornál

A kétkezi munka becsületének visszaszerzése a cél

A tanműhely ünnepélyes átadásán Lajmert Tóth Éva, az intézmény igazgatója köszöntötte a meghívott vendégeket. A nemzeti színű szalagot Ács János polgármester és Szencz Lajos, a kivitelező cég tulajdonosa vágta át.

A korszerűen felszerelt csarnok bejárása és bemutatása után Lasztovicza Jenő országgyűlési képviselőnek, Ács János polgármesternek és a Képviselő-testület tagjainak emléklapot adományozott az igazgató a bölcs és gyors döntésért, az anyagi támogatásért, amellyel lehetővé vált a tanműhely létrehozása.

- Nagyon boldogok vagyunk. Igazi karácsonyi ajándék ez az épület a számunkra - válaszolja kérdéseinkre az iskola igazgatója. - Az intézmény életében mérföldkő ez a mai nap. Közel 20 éve, 1985-ben adták át a

főépületet, és most, a jubileumi évben egy csodálatos tanműhellyel is gazdagodtunk. Mindenki tudja, hogy 10 éve vártunk rá. Bátran állíthatom, hogy a csarnok a XXI. századot képviseli a csőszelől, a műszaki- és egyéb szolgáltatóipari szakmunkástanulók oktatásához. Vissza kell adni a kétkezi munka becsületét. Valamikor megyei beiskolázású volt Tapolcán a műszakcikk-kereskedő képzés. Most - hosszú évek után - alig tudunk osztályt indítani, mert mindenki azt hiszi, hogy a kékköpenyes munkának nincs becsülete. Az asztalosokra, a csőszelőkre éppúgy szükség van, mint az élelmiszeripari eladókra, a szakácsokra, a pincérekre, hiszen épületek a közeljövőben is készülnek, és szolgálatni is kell.

- Ilyen léptékű és mértékű épületet gyakran készítettünk - mondja Szencz Lajos, a kivitelező

cég, az SZ-L BAU Kft. tulajdonosa. - A kihívást az jelentette, hogy 12 hét alatt kellett elkészítenünk. A teljesen szokványos, gyorsépítésű, acélszerkezetű csarnok elejére -, hogy a főépítész úr kedvébe járjunk - egy hagyományos szerkezetű fejrészt is készítettünk.

- Nagyon örülök, hogy egy ilyen szép tanműhellyel tudtuk gazdagítani az iskolát. Egy nagyon régi óhaj, jogos igény teljesült ma - hangsúlyozta a polgármester. - Azt gondolom, hogy ezzel egy nagy előrelépés is történt. Bizom benne én is, hogy visszakapja a munkásember a munkája becsületét, hiszen az unióban nagyon keresett a jó szakmunkás. Minden lehetőség megvan arra, hogy ebben a szép és új épületben majd ilyeneket fognak képezni.

Az oldalt készítette: N. Horváth Erzsébet

Családi nap - advent jegyében

November 27-én a helyi Családpasztorációs Munkacsoport adventi Családi Lelkinapot tartott.

Idén a szentmisét dr. Márfi Gyula érsek

celebrálta. A szentmise végén Csere Sándor kanonok-plébános -, aki aktív részese és lelki támogatója is volt e rendezvénynek - köszönetét fejezte ki az érsekatyának azért,

hogy városunkat választva, jelenlétével megtisztelte a programokat.

A Nagyboldogasszony Római Katolikus Általános Iskolában a felnőtteknek dr. Sallai János pszichológus tartott tartalmas és érdekes előadást *Karácsonyra készülünk* címmel. Előtte Anikó, a felesége arról szólt, hogy milyen fontos a hitre, a vallásos életre nevelés a gyermekek életében. Beszervezhetjük őket akár egy adventi koszorú elkészítésébe, vagy együtt alkothatjuk meg a Jézuska jászlát is.

Ez idő alatt a fiatalabb generáció tagjait az intézmény pedagógusai várták egy másik teremben, ahol gyermekprogramok közül választhattak.

Késő délután a templomba várta a lelki értékekre nyitott érdeklődőket a fővárosból érkezett Testvérek-együttes. A Gével család öt tagja látogatott el városunk templomába, hogy gyönyörködhessünk evangelizációs zenéjünkben.

A koncert után kötetlen beszélgetésre hívták a szervezők a Családi Lelkinap résztvevőit.

Dancs István

Búcsúztak az elsők

Ünnepélyes keretek között búcsúztatták november 29-én a Tapolcai Kiképző Központnál azokat a szerződéses katonákat, akik elsőként fejezték be - a ma még kísérleti jelleggel bevezetett - 3 hónapos alapkiképzést.

Matuz István ezredes, a központ parancsnoka beszédében hangsúlyozta, hogy az önkéntesek eredményesen hajtották végre a kiképzés feladatait, és a megszerzett tudás birtokában hasznos, megbecsült tagjai lesznek a magyar honvédségnek. Megtanultak egymásért felelősséggel élni és dolgozni.

Az ünnepségen a kiképzés során legjobb eredményt elért katonák jutalomban részesültek. Így a legjobban kiképzett katona, a legsportosabb és a legalakiasabb alegység is elismerésben részesült.

A katonák többsége az alapkiképzés után visszatér az alakulatához, de a további szakképzésre is a Tapolcai Kiképző Központban kerül majd sor.

Az ünnepélyes búcsúztatón részt vettek a hadkiegészítő parancsnokságok vezetői, a kiképző központ civil kapcsolatainak képviselői, valamint a szakképzést folytató katonai szervezetek tagjai is. NHE

Az érsek szentbeszédében az advent közeledtéről, a béke és a szeretet nélkülözhetetlenségéről beszélt

Nagyon szeretjük ezt a szeretetről szóló, meghitt ünnepet

2002-től Horváthné Németh Edít is tagja a város Képviselő-testületének. A kedves mosolyú, közvetlen fiatalasszonyról sokan nem is tudják, hogy három gyermekes családjában. Mi nemcsak annak jártunk utána, hogy miként lett politikus, de segítségével a család életébe is bepillanthattunk.

- A mi családunkhoz mindig is hozzátartozott a politika. Amikor a választások előtt a FIDESZ-tagság kiválasztotta a jelölteket, az én nevem is szóba került. Megköszönve a bizalmat, megmértem magam, és így lettem az I. számú választókerület önkormányzati képviselője. A déli városrész tartozik hozzám. Elégé nagy kiterjedésű, sokszínű és heterogén összetételű. Sok itt az idős is, de a fiatal is. Az ő problémájuk megoldását kell segíteni. Egy településen nem a nagypolitikáról szól a politika, sokkal inkább arról, hogy az itt élők jól érezzék magukat.

- A családdal melléd áll, segíti a munkádat?
- Először is magamban kellett rendet tennem. Könyvelő vagyok, tudom, hogy ki kell egyenlíteni a tartozik-követel oldalt. Csak érzelmekkel tudok politizálni, de azt is

tudom, hogy ezeket racionális érvekkel kell alátámasztanom. Mondok rá egy példát. A kórházzal kapcsolatban felmerült, előfordulhat, hogy 2006-tól nem lesz olyan, aki elmondhatja, hogy Tapolcán született. Ez érzelmileg nagyon megérintett, de racionálisan is meg kell nézni a költségvetést, a normatívákat, a város egészében kell gondolkodni, azaz egyelőre kell hozni a két oldalt. Visszatérve a kérdésre: nagyon mellém áll a családom, erőt ad. A férjem nagyon sokat segít, ha magamban vívodom, és nem tudok döntésre jutni. Segít rávilágítani a dolgokra, még annak az árán is, hogy nem mindig nekem ad igazat.

- Három gyermeket neveltek. Hány évesek és hol tanulnak?

- A legidősebb Brigitta, a veszprémi Lovassy László Gimnázium matematika tagozatos osztályának végzős tanulója. Pedagógusnak készül kisgyermekkorra óta. Matematika szakra jelentkezik az ELTE-re, vagy a szegedi egyetemre. Viktória most hatodik osztályos. Őt minden érdekli. Szereti az irodalmat, a matematikát, de mindene a mozgás, egy éve vív. Dávid még

csak nyolcéves. Az autók érdeklik nagyon.

- Milyen érzés nagycsaládosnak lenni?

- Csodálatos. Főleg így, hogy elég nagy a gyermekek között a korkülönbség. Egy kicsit mondhatom azt is, hogy tudatosan terveztük így. Talán azért, hogy mindig legyen egy kicsi gyermekünk. Egészen más a naggyal foglalkozni. Brigittával szinte baráti a kapcsolat. Nagyon sok mindent meg lehet vele beszélni. A kicsivel pedig játszani lehet, és ez is nagyon jó.

- Nevelik egymást a gyerekek?

- Igen. A nagyobbik, mint egy "leendő pedagógus" alakítja a kisebbeket, Viktória pedig aranyosan játszik az öccsével.

- Akkor nem is olyan nehéz a gyermeknevelés?

- Nem. Sőt, szó szerint élvezem is.

- Hogyan tölti el a családdal a szabadidejét?

- Nagyon szeretünk kirándulni. Már bejártuk Magyarországot legszebb tájait, de van még felfedezni valónk. Színházba is járunk. Nagy öröm, hogy ezt már Tapolcán is megtehetjük. Bérletünk van Veszprémbe, de gyakran megyünk egy-egy jó előadás reményében Budapestre is. Szívesen vagyunk otthon - főleg télen - egy-egy jó

film közös megtekintése, vagy a zenehallgatás is örömet szerez mindannyiunknak.

- Közledik a karácsony. Miként készültök rá?

- Már az advent, a várakozás időszakában készülünk rá. Az asztalra kerül az adventi koszorú, és minden vasárnap meggyújtunk rajta egy gyertyát. Kikerülnek az ablakba a karácsonyi díszek. Ez a férjem feladata, örömmel végzi. Az ajándékok pedig fokozatosan gyűlnek. A gyerekek minden évben meglepnek bennünket egy kis műsorral. A karácsonyfát közösen díszítjük fel, de az ajándékokat a Jézuska hozza. A saját készítésűek mellé a nagybaktól már az összegyűjtött pénzükből vásároltak is a karácsonyfa alá kerülnek. A szentestét együtt tölti a nagycsalád. Sajnos, az édesapám már nem tud velünk lenni, de a nagymamám, az édesanyám és a testvérem együtt ünnepel velünk. Minden második évben a férjem szülei is nálunk töltik a szentestét. Karácsony napján pedig mi megyünk rokonlátogatóba. Nagyon szeretjük ezt a szeretetről, békéről szóló, meghitt ünnepet.

N. Horváth Erzsébet

KÉRDÉSEK TERE

Fotó: Sulyok Ferenc

A hónap kérdése

Ön hogyan készül a karácsonyi ünnepekre?

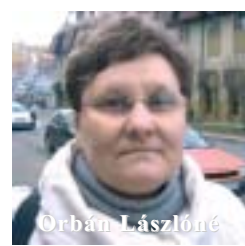
Kajári Anna

- Legbensőségesebb ünnepünk, amelyet nem tudok elképzelni elsősorban hit nélkül. A karácsony összemosza a távolságokat, és szeretettel tölti meg a jégszíveket is. Tiszta lélekkel készülök, mint minden keresztény ember. Természetesen nem maradhat el szereteim irányába az apró, jelképes ajándék vásárlása sem.

Sötét Béla és neje, Csilla

- Előkészületünk a tárgyi felkészülésen túl, lelki dolgokra irányul. Reggel és este az adventi koszorú körül imádkozunk és énekelünk. Hetente egy-egy feladatot tűzünk ki, és az esti gyertyagyújtáskor megosztjuk az ezzel kapcsolatos tapasztalatainkat. Számunkra a karácsony egy olyan ünnep, amikor megállunk a jászolban fekvő gyermek Jézus előtt.

Orbán Lászlóné

- A szeretettel vezérelt érzések töltik be hétköznapjainkat is, de a karácsony közeledtével ez még jobban kidomborodik. Másodrendűek az ajándékozásra fordított anyagiak, hiszen egy csodálatos, bensőséges ünnepről van szó. Hitről és szeretetről, amely nem mérhető forintban.

(DI)

Meghatározó töltést és erőt adott a pápánál tett látogatás

December 22-én, a Mindenki Karácsonyfája alatt megkondul majd egy harang. Ennek a harangnak csodálatos története van. A harang megálmodója, értelmi szerzője és a kivitelezés minden fázisában kísérője a tapolcai gyökerű, ma már Keszthelyen élő Vértessaljai András. A vele készített riport nyomán nemcsak a harang születésének körülményeit és a vatikáni látogatást ismerhettük meg, de tapolcai kötődéséről és a családjáról is szó esett.

- Érdekes az ember; amikor megszületik, nem is tudja, hogy hol van, kapaszkodik az édesanyjába. Később, amikor már felnőtt lesz, akkor keresi a gyökereit. Így került a kezembe az anyakönyvem, amelyben az áll, hogy születési helye Tapolca. Hamar elkerültem innen, de az aktív munkát itt kezdtem a Bauxitkutató Vállalatnál, a szállóban volt az irodánk.

- *Hogyan született meg a harang gondolata?*

- Már 2000-től érlelődött bennem a gondolat, hogy készítettünk kellene egy harangot, amelyet aztán elvinnénk Rómába, hogy a Szentatya áldja meg. Az ötletemet elmondtam, de sokan csak legyintettek rá, mondván, hogy ez kivihetetlen. De -, mint másutt és máskor is - a nagyon extrém dolgok megvalósulnak, így valósult meg az én álmom is. Belevágtam. Négy település vezetőjét és egyházi személyét - Keszthely-Hévíz-Cserszegtomaj-Gyenesdiás - kerestem meg. Írtunk a Szentszéknek, és mit ad' Isten, negyven nap után (A negyven a katolikus egyházban mitikus szám) megérkezett a fax, hogy a Szentszék befogadta a gondolatot. Az azóta eltelt időben pedig nemcsak a Szentatya áldására került sor, de országjáró

körútra is indult a harang, és most itt leszek vele Tapolcán. Advent a várakozás ideje. Én is várakozom arra, hogy december 22-én befogadjon a szülővárosom, és megkonduljon az a harang, amelynek a *Kézfogás harangja* nevet adtuk, ezzel is jelezve, hogy ez az emberi gesztus mennyi mindent kifejez. Bízom benne, hogy örömet tudok szerezni ezzel az itt lakóknak.

- *Hol készült a harang? Melyek az adatai?*

- Órbottyánban készült, Gombos Miklós mester keze munkája. 325 kg-os, H-hangú. Méltóságteljes hangja van. 78%-a vörösréz. Gyönyörű a kivitele. A harangtörténetben is egyedülálló, hogy két részből tevődik össze. - *2 évvel ezelőtt egy fotó járta be a világsajtót, amelyen Ön ott térdel a pápa előtt.*

A pápa Vértessaljai Andrást is megáldotta

Milyen volt az a pillanat?

- Felemelő. Meghatározó töltést és erőt adott a pápánál tett látogatás. Az áldás előtt próbáltam odaadni a Szentatyának a megkondító, nemzeti színű szalaggal átkötött kis vasdarabot, de Ő elhárította, és azt mondta, ez a tiétek.

- *Milyen a harang magyarországi fogadtatása?*

- Számomra is meglepő, hogy olyan töltésű emberek is kapnak ebből a kisugárzásból, akiknek az arcán is lehet látni az átváltozást. A *Kézfogás harangjának* Magyarországon már egy kis misztikuma is van, mert rajta van a Szentatya áldása, és jó is nekünk, magyaroknak egy kicsit megnyugodni, elcsendesedni, a másikra gondolni.

- *Kérem, beszéljen a családjáról is!*

- Én "nagy alomból" származom. Édesanyám tíz gyermeket szült, nyolcat felnevelt. Édesapám korán meghalt, akkor, amikor én érettségiztem. Nagyon sokat kellett dolgoznom már akkor is, és most is. Ezt hozta a sors, de vállalom, és tudom azt, hogy a "nagy alomból" valók mindig életképebbek, mint az egykék. Nagycsaládos vagyok én is. Három fiam van. A legidősebb már kész orvos, a középső fiam Győrött, a bencés gimnázium harmadik osztályába jár, a legkisebb pedig szintén Győrbe készül, most nyolcadik osztályos.

- *Hogyan várja a család a karácsonyt?*

- Meghitten. Ilyen töltésűnek neveltek, és hát büszkén remélem, hogy hamarosan egy-két millióval több ember mondhatja magáról azzal a "kis papírral", hogy magyar vagyok. Nekem ez hozná meg az igazi karácsonyt.

- *Eljött, eljön a gyökerekhez a harang. Milyenek látja ma a szülővárosát?*

- Meglepő az óriási fejlődés. Minden alkalommal változás történik. Most már ott tart Tapolca, hogy egy gyönyörű, szép kis dunántúli várossá vált. Megért a gyümölcs. Kívánom minden tapolcainak, hogy teljék öröme benne.

- *Mire a riportunk megjelenik, már megkondult a harang Tapolcán. Mit üzen rajta keresztül a tapolcaiaknak egy tapolcai gyökerű, de innen elszármazott?*

- Azt kívánom, hogy mindenki vessen számot magában. Legyen bennünk béke, mert nekünk, magyaroknak erre nagyon-nagyon szükségünk van. Kérek mindenkit, hogy, akkor, amikor a *Kézfogás harangjának* méltóságteljes hangját meghallja, nyújtson kezet felebarátainak.

Karácsonyi ajándék

A rászoruló tapolcai és környékbeli családok részére az Életértékek Alapítvány 500.000 Ft-ot adományozott. Az adományokat a családokat képviselő szervezetek, intézmények vezetői vették át a kuratórium tagjaitól december 13-án a protestáns templomban.

- Azért ezt a módját választottuk az ajándékozásnak, mert ők tartják a kapcsolatot a családokkal, ők tudják, hogy kinek milyen segítségre van szüksége - *válaszolja kérdésünkre Kollárné Szollár Zsuzsanna kuratóriumi tag.* - Az ajándékozott összeg a *Barsi Balázs-esten* gyűlt össze, valamint a farsangi bál bevételét előlegeztük meg.

Dr. Varga István, az Alapellátási Intézet igazgatója örül az adománynak. - A kolléganőim már kiválasztották azt a 35 családot - benne 90 gyermeket -, amely ebből az adományból részesül. Valószínűleg vásárlási utalvány formájában fogják átadni a rászorulóknak.

A támogatási összegeket *Sólyom Károly*

adta át, az átvevők nevében *Szabó Emőke* református lelkész mondott köszönetet, hangsúlyozva, hogy olyan szeretettel adják tovább a segítséget jelentő adományt, mint amilyen szeretettel adták össze a jószándékú emberek.

Szakmai munka felsőfokon

A Barackvirág Óvoda kollektívája kiemelkedő munkájáért magas kitüntést, Eötvös József-émlékérmeket kapott. A díj átadására december 8-án került sor az óvodában.

Varga László, a Pedagógus Szakszervezet elnöke méltató szavaiban hangsúlyozta, hogy az óvoda és annak szakszervezete az intézmény fennállása óta eltelt harminc évben elismerésre és tiszteletre méltó tevékenységet végez, őrzi az elődök nevelési munkájának színvonalát. *Perlaki Mária* a megyei szakszervezet képviselője

letében köszöntötte a kitüntetett óvoda dolgozóit, példát mutatónak nevezve közösségi és szakmai munkájukat.

Tapolca Város nevében *Császár László* alpolgármester adott át emléklapot, és gratulált az óvoda vezetőjének, *Marosi Miklósnénak* és a szakszervezet titkárnak, *Novák Istvánnénak*.

Az emlékérmeket és az elismerő szavakat az intézmény vezetője köszönte meg, mint mondta, ahhoz, hogy ezt a díjat megkaphassa a Barackvirág Óvoda, minden dolgozója hozzájárult.

A példaértékű közösség

December 3-án tartotta hagyományos szakestjét, az Országos Bányászati és Kohászati Egyesület Bányászati Szakosztályának helyi csoportja.

A bányászlámpákkal és fáklyákkal felvonulókat *Ács János* polgármester köszöntötte a bányászok és a tűzoltók védőszentjének, Szent Borbálának a szobra előtt. Mint mondta, a bányászok hűsége és összetartó közössége példaértékű. - Összertartozásuk jelképe a köszönésük is: *Jó szerencsét!* Nálunk, Tapolcán nem volt földalatti bánya, mégis bányászvárossá tette az ország különböző pontjairól ideköltözött családok. A jelentős fejlődés, az igazi várossá válás is nekik köszönhető.

A Bauxitbánya Vállalat működése alatt számottevő intézményi és lakásépítési fejlesztés jellemezte a települést - *hangsúlyozta a polgármester.* - Megpezsztült a város

élete, felgyorsult a kereskedelem. Közismert, hogy a bányászok, kohászok helyzete ma szinte egész Európában, így hazánkban is, bizonytalan. Nem jól van ez így, de a bizonytalanság ellenére is megőrizték, megtartották közösségüket a helyi bányászok, minden ünnepük alkalmával büszkén viselik szép egyenruhájukat.

Borbála-napjához nagyon sok néphagyomány, népszokás kötődik. Egyik ilyen, ha Borbála-napján beviszik a szobába a cseresznyefa ágát, akkor az karácsonyra kivirágzik. Tegyük meg Önök is! Miért? Az alvó és szunnyadó rügyekből egy idő után szép, virágzó ág válik. Legyen ez így a bányászok és kohászok jövőjével is - *fejezte be köszöntőjét Ács János.*

A Szent Borbála-napi szakest kellemes hangulatú programmal zárult.

Új bankfiók Tapolcán

November 30-án ünnepélyes keretek között avatta fel a Raiffeisen BANK tapolcai fiókját *Ács János* polgármester és *dr. Gara Iván*, a bank vezérigazgató-helyettese.

A valójában már október 19-én megnyílt bankfiók a 2004-ben átadottak közül a tizennyolcadik. A lakossági, vállalati és az önkormányzati ügyfelek rendelkezésére teljes körű szolgáltatást biztosító egység 24 óras zónájában található önkiszolgáló terminálon és ATM automatán keresztül a nap bármely időszakában lehetőség van banki ügyintézésre.

Gyorsabban, tisztábban

A Magyar Államvasutak Igazgatóságának döntése alapján 2004. december 12-től - a téli vasúti menetrend érvénybelépésétől - a Balaton északi partján beindították a Tihany-expressz párját a Batsányi-expresszt.

A Tihany-expressz reggel 6.10-kor indul Tapolcáról, és 9.18-kor érkezik a Budapest - Déli-pályaudvarra. A Batsányi-expressz 7.20-kor indul Budapestről, a Déli-pályaudvarról. Tapolcára 10.26-kor érkezik.

A vonatokon kényelmes és tiszta vasúti kocsik, büfé és étterem is várja az utazóközönséget.

Az oldalt készítette: **N. Horváth Erzsébet**

A teljes és tiszta emberi élet biztosításáért

Az ENSZ gyermeki jogokról szóló egyezménye kimondja, hogy a "szellemileg vagy testileg fogyatékos gyermekeknek az emberi méltóságot biztosító, önfenntartását előmozdító, a közösségi életben való tevékenység részvételét lehetővé tevő, teljes és tiszta emberi életet kell élnie". Arról, hogy a gyógypedagógiai oktatásnak milyen múltja és jelene van városunkban, **Bognár Ferencet, a Szász Márton Általános Művelődési Központ igazgatóját** kérdeztük.

- Az 1956/57-es tanévben indult Tapolcán az első gyógypedagógiai osztály az Állami Általános Fiúiskolában. A három csoportra tagozódott osztály létszáma 17 fő volt. A tagozat helyzetében az 1968/69. tanév hozott változást. Ettől az évtől I. számú Általános Iskolába került. Kezdetben csak városi feladatokat látott el, de a későbbiek folyamán már a tanulók 50%-a a környező falvakból járt be. 1969/70-től 2 tanulócsoporthoz, 1976/77-ben 3, 1978/79-ben 4 tanulócsoporthoz bővült már nyolc évfolyammal. A Tapolcai Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága 1983. augusztus 12-én nyilvánította önálló intézménnyé az iskolát, amelynek a neve Kisegítő Általános Iskola lett. Az iskola székhelyül a Tapolca - Diszel, Templom tér 3. szám alatt lévő iskolát jelölte meg. A diszeli iskola akkori állapota nem volt alkalmas több osztály megfelelő elhelyezésére, ezért a város vezetése úgy döntött, hogy fel kell újítani. A munkálatokat 1983-ban kezdték el, és 2 évig tartott.

- *Mióta működik úgy az iskola, mint önálló gyógypedagógiai intézmény?*

- Önálló gyógypedagógiai intézményként az 1985/86-os tanévtől működik.

- *Mi a helyzet jelenleg?*

- A tanulásban akadályozott gyerekek számára első osztálytól a nyolcadikig működik általános iskola. Az iskolai oktatásban huszonhét pedagógus vesz részt.

- *Milyen törődést igényelnek a "kis esőemberek", az autista gyerekek?*

- Az autizmusban a probléma alapját nem a beszéd hiánya, hanem a kommunikációs

szándék, illetve a kommunikációs funkció megértésének a hiánya jelenti. Feladatunk a taníthatóságot megalapozó készségek kialakítása, pl. az ismeretlen személyek jelenlétének elfogadtatása, az elemi viselkedési szabályok betartatása. De nagyon fontos szerep jut a mozgásfejlesztésnek, valamint a zeneterápiának is.

- *Hány középsúlyos tanulói csoportjuk van?*

- Mivel ettől az évtől emelkedett a számuk, ezért csoportbontásra került sor. Így jelenleg három ilyen tanulócsoporthoz tartozunk.

- *Kik tartoznak a középsúlyos kategóriába?*

- A középsúlyos értelmi fogyatékos tanuló személyiségfejlődését akadályozza a maradandó agyi károsodás, a tartós testi - lelki állapotváltozás. Mindezek konkrétan megfigyelhető és mérhető fejlődésbeli elmaradást okoznak ép kortársaikhoz viszonyítva. A nevelhetőség szempontjából a nagyon eltérő egyedi adottságok miatt a személyiségfejlesztésben egyenként is eltérő nevelési igények és szükségletek jelentkeznek. Az általános nevelhetőségnek akadálya még az ingerszegény környezet is. Gyermekközponti szemlélettel, egyénre szabott, speciális képességfejlesztéssel, a sérült képességek terápiai, kompenzáló, korrekciós nevelésével, valamint az épen maradt képességek maximális fejlesztésével érünk el célt.

- *Az enyhén értelmi fogyatékosok számára milyen speciális segítséget tud biztosítani az iskola?*

- A tanulásban akadályozott, gátolt tanulók fejlesztettségét sajátosságaihoz igazodva a képességek maximumának elérése a cél. A tanulási szokások kialakítása, a felelősségtudat, az érzékelés gazdagodásának elősegítése, a társadalmi cselekvőképesség, a beilleszkedés segítése és az egyéni képességek kibontakoztatása is ezek közé tartozik.

- *Az általános iskolai képzésen túl milyen képzés van még az intézményben?*

- Szakiskolai képzés. A szakiskola 9-10. évfolyamában az általános műveltséget megalapozó nevelés - oktatás folyik, valamint a szakmai előkészítő ismeretek oktatása és

szakmai alapozó oktatás. A szakképző évfolyamokon az Országos Képzési Jegyzékben szereplő fazekas, virágkötő (humán szakterület), parkgondozó, pék (agrár szakterület), varrómunkás (műszaki szakterület) szakmát tanulhatják a tanulók. A fogyatékos tanulók esetében az OKJ-ben meghatározott képzési idő a törvényi előírásoknak megfelelően megduplázódik. A szakmai gyakorlat részben iskolai keretek között, részben együttműködési megállapodás megkötésével a gyakorlati képzést felvállaló gazdasági szervezetekben, vállalatoknál történik.

- *Hány tanulócsoporthoz van jelenleg?*

- Tizennyolc. A tanulói létszám évek óta növekvő, vagy stagnáló tendenciát mutat. A tanulók 50%-a tapolcai, a többi a környező településekről jár be most is.

- *Az elmúlt évek során többször változott az iskola neve. Miért?*

- Valóban így van. 1996-tól 2001-ig Szász Márton Általános Iskola és Speciális Szakiskola volt a neve. A névváltozás oka, hogy a városrészben működő művelődési házat is hozzánk csatolták. Így lett a nevünk hivatalosan Szász Márton Általános Művelődési Központ. Ez év július 1-jétől a Városi Művelődési Központot is a Szász Márton ÁMK működteti.

- *Az iskola tanulói szép eredményeket érnek el különböző versenyeken.*

- Ennek nagyon örülünk. Tanulóink rendszeresen részt vesznek megyei, regionális és országos kulturális és sportversenyeken. Kiváló eredményeket érnek el, büszkék vagyunk rájuk! **NHE**

A legjobbak között

December 3-án az ÁNTSZ megyei intézete, a Magyar Védőnők Egyesülete ünnepséget tartott a megyei kórházban. Ezen az ünnepségen került sor az *Év Védőnője-díj* átadására is. A kitüntetettek között volt *Kovács Lászlóné* tapolcai védőnő is.

Ünnepi tárlat

A fennállásának 30. évfordulóját ünneplő **Batsányi Képzőművészeti Kör** ünnepi tárlatra hívta a képzőművészet iránt érdeklődő közönséget.

A kiállított alkotások között nemcsak *Kolop József* filozofikus gondolatokat is megjelenítő szobraiban gyönyörködhetek a

látogatók, de betekintheztek *Ódor Éva és Ferenc, Szép Norbert, Stockinger László,* valamint *Vecsei János* festői világába is.

A kiállítást megnyitó *dr. Zsiráy Ferenc* a város szellemi és kulturális értékeit kiemelve szólt a kiállítók határon kívüli és az ország különböző településein elért sikereiről is.

Évbúcsúztató

Évbúcsúztatóra hívta tagjait a Tapolca és Környéke Vállalkozóinak Egyesülete december 9-én a **Varjú Étterembe**.

Vörös Béla elnök köszöntő szavai után a jelenlévők a szőlőgazda-tagtársak új boraival is megismerkedhettek. A vidám, baráti hangulatú rendezvényen résztvevők már most arra tettek ígéretet, hogy gyakrabban találkoznak fehér asztal mellett is, hiszen ezek a találkozások a tapasztalatcsere kiváló színterei is.

RENĐŐRSÉGI HÍREK

- A hajléktalanszállóban egy ágyra helyezett kabát zsebéből eltulajdonítottak 9500 Ft-ot, 1 csomag pipadohányt és 1 darab barna színű, törött szárú pipát.

- A Kodály Zoltán utcában egy udvarból eltulajdonítottak 6-tól 22 cm átmérőjű rézesövet, 3 doboz installációs csövet,

Szabadi Ernőné (Kéner Margit)

Kalocsa; 1929. október 07 -
Tapolca, 2004. november 19.

Kalocsán végezte az Állami Tanítóképzőt, majd a budapesti Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskolán szaktanítói végzettséget szerzett.

1951. augusztus 1-jén Soltvadkertről került áthelyezéssel Tapolcára az Általános Iskolába. 1954-ben földrajz-biológia szakos általános iskolai tanári diplomát kapott. 1958. szeptember 1-jétől 1962. július 30-ig a tapolcai Leányiskola (jelenleg Bárdos Lajos Általános Iskola) igazgatója volt. Tapolcán tanított mind a fiúiskolában, mind a leányiskolában, azaz a 2. és 3. számú általános iskolában.

Tevékenyen közreműködött Tapolcán a kereskedők képzésében, és szorgalmazta az iskola önállósítását. 1974. január 1-jétől a Kereskedelmi Szakmunkás Iskola igazgatója volt nyugdíjazásáig, 1985. augusztus 31-éig.

Elvéülhetetlen érdemeket szerzett a kereskedő tanulók oktatásában, az iskola elismertetésében. Az ekkor kivívott rangnak köszönhető, hogy a Veszprém Megyei Tanács megépíttette Tapolcán a Möricz Zsigmond u. 8. sz. alatt lévő épületet, amelybe összevonta a kereskedelmi- és ipari képzést Tapolcán.

Az 1985/86-os tanévben nyugdíjasként óraadói minőségben segítette az iskola első tanévét beindítani Lesz Ferenc igazgatónak. A tapolcai szakképzés 100 éves jubileuma alkalmával elismerő jubileumi oklevelet kapott.

A Széchenyi István Szakképző Iskola jogelődjének igazgatójára mindig szeretettel gondolunk, emléket a hálás utókor kegyelettel őrzi.

Hálás szívvel

"S a nagy zene tovább szól hangja nélkül hervadt szájából megszökött a vér. De szeme él, s mindig mélyebbre kékül, mikor a messzeségből visszatér."

/Áprily Lajos/

Hálás szívvel köszönünk meg minden felénk nyújtott, segítő kezet, biztató szót és elmondott miatyánkot, amely Jávorai László halála fölött érzett bánatunkat enyhítette.

Jávorai Lászlóné és gyermekei

Házasságot kötöttek:

Bagdány István és Fülöp Beáta
Nagy Imre és Holczinger Olga
Szalai Róbert és Csontos Rita

Gratulálunk!

Gólyahír

Örömmel tudatom, hogy megérkeztem:

Bódis Balázs és Tóth Stefánia
Gerencsér Zoltán Péter és Gyalog Ágnes
Gróf Zoltán és Bali Ildikó
Hajnal Róbert és Rakics Eszter
Horváth József és Nagy Anita
Illés Tibor és Varga Beatrix
Karácsony Ákos és Szabó Henriett
Kovács Péter és Vizeli Mária
Lampört Gusztáv és Takács Annamária
Lingl Róbert Sándor és Mátics Gyöngy
Merse László és Elekes Tímea
Pável Arnold és Németi Réka
Szabó Kálmán és Bali Tünde
Török Bálint és Kenyeres Hedvig
Vajai László és Szabó Beatrix
Varga István és Polgár Katalin

gyermek: **Napsugár**
gyermek: **Elizabet**
gyermek: **Evelin**
gyermek: **Dániel**
gyermek: **Cintia**
gyermek: **Petra**
gyermek: **Nikolett**
gyermek: **Kristóf**
gyermek: **Gréta Anna**
gyermek: **Apor**
gyermek: **Bianka**
gyermek: **Armand**
gyermek: **Boglárka**
gyermek: **Tamás**
gyermek: **Márk**

Gratulálunk!

Kedves Testvéreim!

Böjte Csaba ferences rendi szerzetes nyílt levele

Nagyon sokan felhívtak, és kérték, hogy mondjam el a magam véleményét december ötödikéről.

Úgy gondolom, hogy mindannyian éreztük, ha nem is akartuk tudomásul venni, hogy a mi nagy családunk, nemzetünk beteg. December ötödike szétválasztotta az egészséges és a beteg részeket.

Nem hittem a szememnek, mikor a televízióban láttam, hogy a kormánypártok képviselői győzelemről beszélnek. Kíváncsi voltam, hogy a kormányzati győzelemről beszélnek. Kíváncsi voltam, hogy a kormányzati győzelemről beszélnek. Kíváncsi voltam, hogy a kormányzati győzelemről beszélnek.

Nem hittem a szememnek, mikor a televízióban láttam, hogy a kormánypártok képviselői győzelemről beszélnek. Kíváncsi voltam, hogy a kormányzati győzelemről beszélnek. Kíváncsi voltam, hogy a kormányzati győzelemről beszélnek.

Legyőzték engem, a szelíden kopogtató határon túlit, és a gondjaimra bízott gyermekeket, akiket azért nevelek, oktatok összekoldult pénzből, hogy szomszédaikkal békében élj, jó magyar emberek legyenek itthon, Erdélyben.

Legyőzték azt a kislányt, akit a napokban fogadtam be, 16 évesen és most tanul kanálal enni, mert ahogy ő mondja, még soha nem evett levest. Legyőzték azt a moldvai csángó falut, melyről a román tanárnő azt mondta cinikusan, hogy a huszonnégy év alatt, mióta ő ott tanít, egyetlen gyerek sem ment kilencedik osztályba, mert buták azok az emberek. Valóban az egyszerű nép között járva, azt látom, hogy a kisebbségi sors, a sanyarú élet bennünket, határon túli embereket elnyomorított, nagyon sokan isznak, és más súlyos bűnök áldozataivá válnak, mert: *Jaj, a legyőzötteknek!* És most megértük, hogy a dicsőségesen uralkodó magyar kormány is

legyőzött bennünket.

Én nagyon szégyellném, ha az engem megölelni akaró gyermekeimet egymás torkának ugrasztanám, majd diadalmasan legyőzném őket. Nagyon szégyelleném magamat, ha a gyerekeknek azt mondanám, hogy nézzetek, ti nagyobbak, a kicsik meg akarják enni a kenyereket, verjétek szét közöttük. Minden erkölcsi felelősség az uszító, riogató karmesteré, a kormányé.

Ezeknek a leszegényedett, megtört, határon túli magyaroknak volt hazájuk, ezeknek az embereknek az ősei adójukkal, munkájukkal Budapesten Országházat építettek, egy csodaszép Parlamentet, melyben most őket legyőzték, elutasítják.

Van egy ötletem: Vas megyét jó lenne privatizálni az osztrákoknak, s mindenkinek akkor adhatnak 20.000 forintot és egy feketeszegélyű zsebkendőt a nemzeti érzelműeknek.

Mit mondjak még? Gratulálok a győzelmükhöz a kormánypártoknak, és konok székelységgel kijelentem, hogy amíg ők saját népük ellen uszítanak és "győzedelmeskednek", én árváim nevében nem kérek, és nem is fogok elfogadni tőlük egyetlen vasat sem. Ha már becsületük nincs, akkor a pénzüket tegye őket boldoggá!

A jobb jövőben bízó lélekkel:

Csaba testvér

(Megjegyzés: A ferences rendi szerzetest az árvákat felkaroló mély hitből és emberségből fakadó áldozatos tevékenységéért Mádl Ferenc köztársasági elnök, Elnöki Érdeméremmel tüntette ki.)

Kedves Csaba Testvérem!

Válaszlevél Böjte Csaba szerzetesnek Dévára

Olvastam döbbenetes leveledet, melyben leírtad véleményedet a december 5-ei választás felelőseiről. Igaz levél volt, és nagyon őszinte. Egyetértek veled. A legfőbb felelősség azoké, akik testvér és testvér közé éket vertek, a hazugság fejedelmének silány szolgájává süllyedtek.

De mi is felelősek vagyunk. Sokan, itt most Magyarországon el akarják tolni ezt a kellemetlen érzést maguktól. Pedig rajtunk fordul a gyógyítás.

A beteg részek meggyógyulásához nincs más út, csak a nemzet egészséges részének még önzetlenebb, áldozatos, gyógyító munkája. Olyan hittel kell a Kárpát-medencét besugározni, hogy a riadt, létbizonytalanságban vergődő nép végre megnyugodhasson. Mert most lázas.

Tudod, van nálunk egy élelmiszer-áruház. Ha akció van, akkor egészen olcsón lehet egy-két terméket kapni. De csak aznap reggel. Mert ömlik a tömeg végig az áruházon, és pillanatok alatt lekaszálja az árukat. Aztán vége. Akciótól, akcióig tart a lázas vásárlás, hol itt, hol ott. Magyarországon tömegek élnek az állandó létbizonytalanság-érzésben és egyszerre habzsolási vágyban. Gyakran egy hazug ködfal veszi őket körül, mert csak az állandó fogyasztói sokkolást látják és élük át. Eladósodnak, és újra eladósodnak, mert futva lépést akarnak tartani a kordivattal, a szomszédokkal, az osztálytársakkal, önmaguk belső zaklatottságával. De a Sátánnak adósodnak el. Ez eltompítja őket, és megfosztja a másik szükségének látásától, önmaguk valódi szükségleteinek felfedezésétől. Ugyanakkor vannak, akik tényleg nagyon-nagyon félnek - jogosan - attól, hogy

holnap nem lesz munkájuk, pénzük, lakásuk, semmijük, és az utcán fognak tengődni.

De nem kevesen járnak olyanok is közöttünk, akiknek az állandó birtoklási harcban megkeményedett a szíve, a lelke, akik érzelmi gyengeségnek minősítenek minden lelkiismeretfurdalást. Mégis olyan felelősségről papolnak, melynek terhére nem vesszük magukra.

Itt nem segít az eszes szó, a szív őszinte hangja. A gőg, a félelem, a riadalom és a közöny betonfalát nem törli át. Több száz-ezer honfitársam ezért is nem vállalta a véleménynyilvánítás felelősségét.

Itt csak az áldozat segít. Hogy ez kinek, milyen utat eredményez, azt nem tudom, de azt igen, hogy *Gyurkovics Tibor: Nagypéntek* című versének utolsó sorai igazak:

*"Csak az válthat meg, aki meghal értünk,
S csak azt váltjuk meg, kiért meghalunk."*

Mi itt, másfél millióan akkor növekszünk, ha önfeláldozóbbak leszünk. Ha a búzaszem nem hal meg, nálunk sem hoz százszoros termést.

Imádkozz hát azért, hogy meglássuk mindnyájan búzaszem - küldetésünk ezen az ember rajzolta határon belül is, meg kívül is!

Imádkozz Isten embere azért, hogy el tudjuk hordozni önmagunkat és embertársaink terhére!

Imádkozz azért, hogy higgyük: nagypéntek után mindig feltámadás jön.

Imádkozz azért, hogy az elektromos fényfüzerekkel, műfényekkel feldíszített karácsonyi Magyarországon egyre többen befogadják a valódi fényt, hogy látva láthassunk.

Szeretettel ölel:

Kiss Katalin

Nehéz, de nemes küldetés a miénk

Vass Zoltánné kiemelkedő munkája elismeréseként a Tapolcai Községi Önkormányzat kitiűntetését vehette át november 12-én, a Szociális Munka Napján. Az elmúlt, közel három évtized történéseiről kérdeztük a kitiűntetettet.

- Érettségi után egy bányauzembe kerültem írni. Itt ismerkedtem meg leendő férjemmel. Óvónőnek készültem, mert már akkor is szerettem emberekkel foglalkozni, ám egyéb okok miatt ez nem valósult meg. Inkább a család mellett köteleztem el magam. Később érdeklődtem városunkban az illetékes helyen, és 1977. május 9-én az Egészségügyi Osztályon ajánlották föl ezt az állást. Bár a gyermekek és az idősök között egy életnyi a korkülönbség, azért vágytam

ily' módon, de teljesült. Jelenleg a helyi Szociális- és Egészségügyi Alapellátási Intézet alkalmazásában vagyok.

- 27 és fél esztendő a szakma szolgálatában. Mit jelent Önnek a hivatása?

- Mindent. Az életemet. Ez idő alatt meg sem fordult a fejemben, hogy váltsak. Jó érzéssel tölt el, ha egy rászoruló tudok segíteni. Egy gondozónak a komoly szakmai felkészültségén és szakma iránti alázatán túl nagy adag emberszeretet, tolerancia és hivatástudat is szükséges. Ugyanis a munkája összetett: a családtag pótlása, személyes ügyek intézése, higiénia biztosítása, egészségügyi problémák megoldásában segíteni, és nem utolsósorban az ebédek házhoz szállítása. Menni kell; legyen

forró nyári délelőtt, vagy fagyos téli délután. Nehéz, de nemes küldetés a miénk, ahol voltak és lesznek buktatók és szép napok egyaránt. Erőt ad a folytatáshoz egy vidám, felcsillanó szempár, egy őszinte mosoly, egy köszönőlevél illetve képeslap, vagy az a tudat, hogy várnak és bíznak bennünk.

- Fel tud idézni egy emlékező történetet?

- Igen. Azonban szomorú a vége. Egy 70 év körüli bácsihoz kellett mennem. Beléptem, és egy komfortnélküli, egészségtelen lakás látványa fogadott. A férfinék elüszkösödött már a lába, rossz egészségi állapotban volt. Iratai is hiányoztak. Intézkedtem, a bácsit kórházba szállították, a lábát amputálni kellett, de ezt a műtétet

leszámítva, gyógyultan térhetett haza, irataival a zsebében.

- A kitaró és becsületes munkájáért kitiűntetésben részesült.

- A kitiűntetést Horváthné Szalay Gyöngyi alpolgármester adta át. Köszönöm Tapolca Város Képviselő-testületének, ajánlóm-nak(immak), hogy ebben a megtisztelő elismerésben részesítettek. Semmi különöset nem tettem, csak a legjobb tudásom és lelkiismeretem szerint végeztem a feladatom. Nem csupán az én érdemem, hogy ennyi ideig a pályán maradtam. Szükség volt lojális és együtt gondolkodó munkatársakra, szerető és segítő családi háttérre is.

Dancs István

Köszönetnyilvánítás és felhívás

"Amit legkisebb testvéreim közül egynek is tettetek, nekem tettétek."

Tapolcai családok összefogtak, hogy egy-egy rászoruló erdélyi kisgyermek gyermekotthoni ellátását Déván, Böjte Csaba atya gyermekotthonában kifizessék.

Tavasszal Tapolcára látogatott a dévai gyermekotthonok alapítója. Ekkor az Élet-értékek Alapítvány 400.000 Ft összeggel ajándékozta meg az árvaházat, melyből a szavatai leégett ház berendezéseit pótolták. Ekkor vetődött fel a gyermekek távolból örökre fogadásának lehetősége.

Hat gyermeket fogadtak örökbe így távolból. A pénzbeli adományokból és a havi ellátásokból több mint 300.000 Ft érték gyűlt össze az Életértékek Alapítvány szervezésében.

Köszönjük a nagylelkű tapolcai adományozóknak!

További családok is jelentkezhetnek egy-egy gyermek távolból való örökbe fogadására. Általában 3-4 család fog össze havi 2000-3000 Ft rendszeres adománnyal, de tudunk olyanokról is, akik kisebb pénzösszegekkel támogatják egy gyermek napi, egy eurós ellátását.

Az alapítvány kuratóriumának tagjai további információt és befizetési csekket is tudnak adni.

Elérhetőségek:
Kollárné Szollár Zsuzsanna, Tapolca, 87/413-891; Kiss Katalin Tapolca, 06-30/347-7463

Vakok és gyengénlátók ünnepi összejövele

A Városi Művelődési Központban tartotta karácsonyi ünnepségét december 15-én a Vakok és Gyengénlátók Szövetsége tapolcai csoportja.

Elsőként a Batsányi János Általános Iskola 4/b osztályának műsorát tekinthették meg a résztvevők. Móra Ferenc: *Didergő király* című mesejátéka után közösen énekelték el a Pásztorok, pásztorok... kezdetű karácsonyi éneket. Elismerést váltott ki a tanulók élethűen előadott betlehemes játéka. Mindkét darabot Zalatnayné Tóth Gabriella tanította be. Az iskola diákjai ismét egy közös énekekkel - *Mennyből az angyal...* - búcsúztak az egybegyűléstől.

Majd Gábor Istvánné, a Vakok és

Gyengénlátók Szövetsége tapolcai csoportjának vezetője köszöntötte a meghívottakat. Hangsúlyozta, hogy gondolni kell a szeretet ünnepén azokra is, akik már nem lehetnek közöttünk.

Horváthné Szalay Gyöngyi alpolgármester és Horváthné Somogyi Illdikó, az ÉFOÉSZ helyi szervezetének vezetője - miután ünnepi jó kívánságaikat tolmácsolták - szóbeli meghívást adtak át a jelenlévőknek a város-, illetve a szervezet karácsonyi programjaira.

Barbalics Zoltán, a Vakok és Gyengénlátók Szövetsége pápai csoportjának vezetője is köszöntötte a jelenlévőket, majd a sorstársak karácsonyi csomagot vehettek át.

DI

A kis Jézus megszületett, örvendjünk!

Vajon honnan vehetnék egy kedves élelményt, hogy a címbe szereplő énekszövegből kicsendülő öröm eltöltőn?

Karácsonykor a gyermek Jézust ünnepljük. Fordítsuk egy kicsit figyelmünket a gyermekek felé, a gyermekkori élmények felé. Számomra van egy élmény, amely azért is figyelemre méltó, mert az örömet, boldogságot nem valami pénzzel mérhető ajándék váltja ki, hanem valami egészen más.

Aki látott már a templomban kis elsőáldozókat, akik ragyogó arccal énekelik: "Jézuska, Jézuska, figyelj most reám. Kis szívem, hű szívem szeret igazán. Szívemet egészen Neked adom, szeress Te is engemet nagyon, nagyon!", az valamit megérez abból, amit a költő így nevez: szívöröm.

Gyermekkoromban nem volt a karácsonyfa alatt ajándék. A szívörömhöz elég volt a csillogó karácsonyfa, a szülők és gyermekek meghitt együttléte, a szebbnél-szebb karácsonyi énekek éneklése. Valahogy a karácsonyfa, a szülők mosolygós szeretete, a szenteste és karácsony a hétköznapiságból messze kiemelkedő ünnepi hangulata betöltötte boldogságvágyamat.

Mit mondjak? Én szeretném visszahozni ezt a karácsonyt. Szeretném az emberek szívébe visszaköltöztetni ezt az igazi örömet, boldogságot, szeretetet.

A karácsonyhoz az advent vezet. Az advent várakozást jelent. Az emberiség évezredek óta várta a Messiást, Jézus eljövételét. Ha ritka vendéget várunk, mindent megteszünk a vendég méltó fogadására.

Jézus szeretettel várt vendég. Senkihez nem hasonlítható vendég. Úgy várhatjuk méltóképpen, ha belső világunkból, lelkünkbeli kisöbörjünk, ami rossz, ami bűn. Jézus szeretetével a lelkünkbe akar költözni. Készítsük elő lelkünket az Ő méltó fogadására, hogy Vele olyan öröm,

szeretet és béke költözzék belénk, amilyent - ahogy Ő mondta - a világ nem adhat.

Gondolatban elrepülök Betlehembe. Leborulok a betlehemi Kisdéd jászola elé a pásztorokkal, a napkeleti bölcsekkel együtt. Átadom szerény ajándékomat, szívem őszinte szeretetét és ígéretemet, hogy az angyalok énekéből ismert jóakarató emberek közé fogok tartozni. A Kisdéd áldását kérem, hogy mindnyájunk szívét, lelkét töltsse el, hogy az idei karácsony a szeretet, a béke, az igazi öröm ünnepe legyen sok bajjal terhelt világunkban.

"A kis Jézus megszületett, örvendjünk!" Mindenkinek kívánok a Betlehemi Kisdéd Áldásával Boldog Karácsonyi Ünnepeket!

Csere Sándor kanonok-plébános

Az öröm és békesség ünnepe

November 28. óta új esztendő köszöntött reánk. Nem a naptári, hiszen addig van még néhány nap, hanem az egyházi, ami az adventtől-adventig terjedő időszakot öleli át. Jócskán benne járunk már az új évben. De vajon van-e valami új, valami változás az életünkben, vagy mi is, ahogy sokan, járjuk az élet taposómalját, ami-

ben összefolynak a hétköznapok az ünnepnapokkal, ahol emberektől, esetleg családtagoktól körülvevé éljük "kollektív magányban" mindennapjainkat? Az is igaz, hogy karácsonykor sokan, mintegy belső parancsszóra elindulnak kapcsolatot keresni Istennel, ellopni valamit abból az örömből és békességéből, amit az angyalok hirdettek. Még az amúgy templom nélkül élők közül is sokan legalább ilyenkor igyekeznek részt

venni valamely felekezet karácsonyi ünnepén. Akik úgy gondolják, hogy 1-2 óra "Istenkeresés" elég ahhoz, hogy az ünnep valóban más legyen, mint az esztendő többi napja. S hány ember távozik csalódottan a templomból, amikor hiába figyel az igére, a szavak nem érintik meg, az imádság s az ének mintha üresen veszne el a semmibe? Várhatja-e az a vendég, aki nem jelentkezik be, azt, hogy őt szépen megterített asztallal, gyertyafényes vacsorával várják? Lehet, hogy csak néhány napunk van karácsonyig, biztos számtalan teendő vár még ránk. Ne felejtjük el a legfontosabbat. Imádságunkkal idejében "bejelentkezni" oda, ahol igazi örömmel, békével megterített lelki asztal vár ránk. Ahol magányunkban vagy éppen gyászunkban is reménység töltheti el a szívünket.

Isten, aki szeretetéből Fiát küldte közénk, névre szóló hellyel vár. Örömet és békességet kínál. Ki az, akinek nincs szüksége reá? "Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok néktek"

Máté 11: 28
Istentől Áldott Karácsonyi Ünnepeket és Békés Új Esztendőt kívánva, szeretettel
Szabó Emőke
református lelkész

Ünnepi miserend

December 24-én, pénteken délután 16 órakor lesz a gyermekek számára a karácsonyi pásztorjáték a római katolikus templomban, és az éjféli szentmise előtt szintén előadásra kerül a betlehemi műsor.

Karácsony napján és másnapján (december 25-26) ünnepi miserend van: 8.00, 9.00, 10.30, 18.30 órakor a plébániatemplomban, 11.00 órakor a temető-kápolnában.

December 31-én, pénteken este 18.30 órakor év végi hálaadás a templomban.

A "Tapolcai Protestáns Templomért" Közalapítvány kuratóriuma ezúton mond köszönetet mindazoknak, akik 2003. évi SZJA 1%-ával alapítványunkat támogatták. Az így befolyt 106.626 Ft-ot a templomtető felújításra fordítjuk. Szeretettel kérjük, hogy a 2004. évi 1% rendelkezésekor is gondoljanak alapítványunkra. Adószámunk: 18925685-1-19.

Megújul kegyelme rajtunk

Ezt mondja az Úr: "Én újat cselekszem, most kezd kibontakozni: majd meglátjátok!

Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok." (Ezs 43.19)

Biztatásunkra szólal meg az ige Ézsaiás próféta könyvéből. A mi hűségese Istenünk beváltotta őszövségi ígéretét: valóban készített hazavezető utat fogságba került népének. Megszabadította őket, és minden emberi reményen túl adott új életlehetőséget. A babiloni fogságból való szabadulás azonban - nagy örömeinkre - csupán előképe annak a nagyszabású tervnek, mely már mindannyiunk megmentéséről szól és nem is csupán egy távoli nagy birodalom, hanem a bűn és a halál szolgátságából vezet ki. Ez a terv valósult meg Jézus Krisztusban. Ő lett valamennyiünk számára a hazavezető út, az életet adó "forrásvíz". Istennek ez az új korszakot jelentő, nagy, szabadító cselekedete. Most, az adventi időben és karácsony ünnepkörében újra ennek a szabadító útnak a kibontakozását figyelhetjük, e fölött örvendezünk majd.

Az Úr kegyelmének egy újabb esztendő kezdetén több szempontból is biztatást jelenthet számunkra ez az ige. Először is Istenünk hatalmát hirdeti: Ő képes minden

emberi lehetőségen és számításon túl is megmutatni erejét, még a pusztában is tud utat készíteni, még a sivatagban is képes folyóvizet fakasztani.

Ha készen állunk rá, és hisszük ezt, akkor képes minket is áldott eszközeivé tenni minden korlátunk, csekély erőnk és szerény bölcsességünk ellenére is.

Erre a hatalomra számító bátorsággal hirdethetjük advent és karácsony evangéliumát, mert még a legkeményebb szívben, a legreménytelenebb "esetben" is utat találhat magának az Ő igéje.

Biztatás ez az ige arra nézve is, hogy érdemes türelemmel várni. Isten terveit sokszor nem látjuk megvalósulni, de hinni kell, hogy kibontakozóban vannak, s ha megadatik nekünk, majd meg is láthatjuk egyszer.

Kísérje és áldja meg adventi, karácsonyi útjainkat Ő, aki mindig hűséges ígéreteihez, aki régi és új népét is ezzel biztatja: *Én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd meglátjátok! Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok.*

Nagyné Szeker Éva
evangélikus lelkész

Út a szív belső világához

Az Életértékek Alapítvány meghívásának eleget téve **Barsi Balázs ferences rendi szerzetes Az élet titkai címmel tartott előadást nemrég a Városi Művelődési Központban. A titkokról és a szívhez vezető útról mi is megkérdeztük.**

- Mit tart a mai ember legnagyobb hibájának?

- Talán a felületességet. Ami kis hibának tűnik és bocsánatos bűnnek, abból szörnyű dolgok következnek. Az életnek van egy felszíne, a mindennapi élet, de van egy mélysége is, amikor az ember elgondolkodik azon, hogy miért élünk, mi végre vagyunk a világon. Félreértés ne essék, nem az a felszínes, aki örül a mindennapi életnek, hanem az, aki elveszítette az utat a szívéhez, a belső világához. Ott, belül nagyobb terek vannak, mint a csillagvilágban. Az, hogy mit jelent létezni, mit jelent az, hogy van lelkiismeretünk, mi az, hogy egyszer csak szól hozzánk egy hang, ezek mind az élet misztériumai. Ha ezektől a kérdésektől az ember elszakad, akkor csak sodródik. Nem hiszem, hogy a mai ember gonoszabb, mint az elődei. A mai ember hibája az - főleg az amerikai és az európai -, hogy megszedítették a technika vívmányai és azt hiszi, hogy ezek segítségével megoldódik az élet. Nem oldódik meg. A misztériumokra szükségszerűen rá kell csodálkozni. Az emberek - sajnos - elszakadtak az abszolút értékektől: az igazságtól, a szépségtől, a jóságtól, a szeretettől, a barátságtól, a szentségtől, az ártatlanságtól. Így minden rossz kitelik tőlük.

- Hogyan érhettek el ezekhez a misztériumokhoz?

- Úgy, ahogy most itt, Tapolcán. Emberek jöttek össze, hogy meghallgassanak engem és egymást. Ezeknek a beszélgetéseknek "nincs haszna", csak együtt gondolkodunk, keressük az igazságot. Milyen csodálatos lenne, ha a család legalább egy héten egyszer leülne és beszélgetne. Strassburgban éltem három évig. Ott készítettek egy felmérést a válásokról. Kiderült, hogy a protestáns testvéreink között volt a legtöbb, őket követik a katolikusok, és szinte minimális volt az ortodox zsidók között. Ennek egyetlen okát találták a szociológusok, azt, hogy szombatként együtt van a család, nem szabad otthonról elmenni. *Tartsd meg a vasárnapot!*

- üzeni a kereszténységnek a Biblia, de sajnos kevesen tartják meg. Hiányoznak a gondolkodó, szemlélődő együttléte. Holott ez lenne az egyik módszer, hogy megtaláljuk az utat a szívünkhöz.

- Mi a másik?

- A másik az, hogy imádkozunk. Mindenkinek imádkozni kell, még a nem hívőnek is. Én először orosz nyelvet tanítottam, és aztán hittant. A tanítványaimnak azt a dolgot adtam, hogy hogyan magyarázzák meg egy nem hívő társuknak, hogy mit jelent imádkozni. Az egyik gyerek azt írta, hogy imádkozni olyan, mint csodálkozni. Igaza van, mert csodálkozni nagyon jó. Az egy "mini extázis". Kilépek magamból és rácsodálkozom arra, hogy van természet, hogy van család. A szemlélődő ember ajándéka, hogy észreveszi ebben a sok szenvedéssel megvert, adventi homállyal megtelt világban azt, hogy vannak csillagok, vannak fények és valami nagy, nagy szeretet sugárzik át a világon. Ehhez az észrevételhez azonban el kell csendesedni.

- Ebben a hatalmas világmindenségben hol van a magyarság helye? Van jelentősége népeinknek?

- Óriási jelentősége van. Embertelen dolog lenne úgy embernek lenni, hogy nem egy családba születünk bele, hanem csak úgy "lepottyantunk a kukoricaföldre". A családok egy nagyobb összessége a nemzet, így a magyar nemzet is. Az, hogy megértjük egymást, hogy ezt a gyönyörű nyelvet beszéljük, hogy ez a mi hazánk, hogy körülvesznek bennünket a hegyek, hogy itt van a mi Balatonunk, ezek csodák. Láncszemek az emberiséghez. Kihagyhatatlan láncszemek. Nem az emberiséget kell szeretni, hanem, mint ahogy a Biblia mondja, a felebarátainkat. Én, mint keresztény, meg vagyok győződve róla, hogy az egy szentséges dolog, hogy magyarnak születtem. Jézus zsidó lett. Az Isten egy nemzetbe született bele, és úgy lett ember. Nem általános ember lett. Ezzel azt szentelte meg, hogy szent dolog magyarnak lenni, oroszoknak, franciáknak és egyéb nemzetiségűeknek. Aki ezt elkeni, az ember ellen vét. *A Jelenések könyvében*, ott van az, hogy az utolsó napon saját kincseikkel hódolnak a nemzetek Isten előtt.

A színes árnyék muzsikája

Szakos Jánosnak, a Sümegen élő nyugdíjas újságíró-festőművésznek a reprodukcióból - Monet és kortársai másolatban címmel - december 3-án nyílt kiállítás a Városi Művelődési Központban. Közreműködött a Járdányi Pál Zeneiskola tanára és növendéke.

Acs János polgármester köszöntő szavai után Németh István Péter arról a csodáról szólt, amellyel Monet és kortársai megajándékozták a világot. - A muzsikusra, aki ma szépen játssza Bachot vagy Debussyt, igen nagy tisztelettel nézek. Így vagyok azzal az igyekezettel is, amely napjainkban varázsolja újra elém az impresszionista Monet színeit. Szakos János újságíró rajongva másolta idén az impressz-

hívó tekintette meg a géniusz alkotásait, most év végén pedig Tapolcán állhatunk meg a híres alkotások másolatai előtt. Egy magyar műértő a századelőn elzarándokolt Monet-hoz, s a mester - mintha az időből egészen e tárlatig hunyorítana - a következőt nyilatkozta: "Én ha tanítanék, egyszerűen azt mondanám: Dolgozzék, amint én dolgozom. Utánozzon engemet..."

Végezetül Németh István Péter arra kérte a festőművészt, hogy - akár Monet stílusában is - örökítse meg a kicsinyke tapolcai Malomtónál látható reflexeket a vízen, a tükröződő napernyők hangulatát, az égen és a víztükren izzó dupla Napot, a békalencse mesésépen szőtt zöldjét.

Az impresszionista művek világa mind azt üzeni, hogy elmúlhatnak a háborús évek, elszaladhatnak sorsunk legkomiszabb percei, de a pillanat örök

zionisták műveit, miképpen a tizenéves Monet is rendszeresen járt be a Louvre-ba, hogy művészi fejlődése, kiteljesedése érdekében újratertse a remekműveket. Budapesten tavasszal többszáz ezer Monet-

A kiállítás megnyitójának záróakkordjaként Szakos János egy Deák Ferencről készített portrét adott át a polgármesternek, így köszönve meg azt a fogadtatást, amelyben a város részesítette.

Új zene - oh, azok a hangok!

December 15-én a Járdányi Pál Zeneiskola tartotta karácsonyi koncertjét a Városi Művelődési Központban. Apróságok nagy hangszereken játszottak kis műveket olyan alkotóktól, akik a hangnemiséget, tehát a tonalitást tisztelve alkottak. Ez volt számomra az est karácsonyi ajándéka.

Ezek a kis előadók, de a nagyok is hitet tettek a zenei szép egy olyan irányzatának kedveléséről, amelyiket hiába igyekeznek a kortárs zene szabados alkotómódszere kikezdeni.

Ülök a zongorám előtt, és gyönyörködöm a hét elefántcsontfehér és öt ébenfekete billentyűben. Azon gondolkodom, hogy a világ zeneirodalmának minden alkotása e tizenkét hangból áll. Csakhogy nem mindegy, e tizenkét hangot a tonalitás, a harmóniarend milyen összefüggései fűzik össze. Amikor az alaphang, domináns és alsó domináns hangok "rendet" tartanak, hogy értelmesen tagolt, dallamilag és harmóniailag kifogástalan mű keletkezzen, a zenei szépség megjelenjen.

Ha azonban e tizenkét hangot "demokratizáljuk", a tizenkét hangot egyenlőnek fogjuk fel, és megszűnik köztük a tonális, tehát hangnemi összetartozás, a zene egy tőle idegen rendszernek, a zeneszerző önkényének lesz kiszolgáltatva. Hiába mondják, ez a modern zene, ami gyakorlati-

lag igaz. Azonban hallgatása kínos, mert ellentmond az euphóniának, a szép hangzásnak, ami a rezgésszámok arányain alapul.

Tehát a nagyzenei világörökség "csak" tizenkét hangból áll. A zenei lángelmék viszont tudtak velük bánni, mert kimeríthetetlen volt zenei fantáziájuk és dallam-invenciójuk.

A kis zenész nebulók zenei ízlését félttem akkor, amikor az atonalitást, brüitizmust, aleatóriát kritizálom. A lelki harmóniához csak a művészetek egymásra épülő, harmóniát közvetítő alkotásai vezetnek el. A diszkókban látható vonaglások, az őrzöngő hangok egyenes úton visznek a drogokhoz, az életkislásokhoz.

E veszélyt nehéz elkerülni, a levegőben van. Azonban ellenszere is létezik, a családi otthon szellemi légköre. Megdöbbentő volt ennek példája az est folyamán. Két hegedős tanuló magasrendű zenélése. Ők már nem csak lejátszották a kottát, hanem a dallamok követelte hangzásváltást is közvetítették felénk. Értelmeztek! No, meg azt is, kimunkált előadásuk mögött egy magasabb zenei képzettségű szülő hatása állt. Tehát az otthon. A tanárokról nem kell szólnom, hiszen feladatuk a jó zenélés. És újra csak ismételni lehet; zeneiskolánk szellemi hatása felmérhetetlen.

Dr. Sárly Gyula

Ünnepváró gondolatok

Karácsonyesték... Titokzatos neszek, sutogások, sürgés-forgás, izgatott készülődés, jóleső titkolózás. Majd egyszer csak kitarul az ajtó, s mi - felnőttek és gyermekek - ott állunk ünneplő ruhánkban, és ámulva csodáljuk a tündöklő karácsonyfát. A fenyő- és gyertyailat az édes-fűszeres sütemény illatával keveredik, a viaszgyertyák nagyra nőtt ármái villóznak a mennyezeten. Mintha még lát-nánk, éreznénk átsuhanni az angyalt az áhítatos csöndben, miközben lelkünket betölti a szeretet, a béke, a boldog várakozás és az ajándékozás öröme: ez újra és újra átél, mégis megfoghatatlan pillanat.

Tamási Áron írja *Karácsonyi pásztorcskák* című novellájában:

"A szabadfűz helyen, a betlehemi majorban hajladozik a tűz aranylángja. Csordapásztorok melegednek a tűznél, amelynek fénye átvilágít az időn..."

...készültünk a szent hadjáratra, a karácsonyi kántálásra, s vártuk a napot és tele lélekkel az estét, amikor aranyfényrel felragyog a betlehemi csillag."

Aki átérzi ennek az ünnepnek a lényegét, annak - ahogy Tamási Áron is írja - tele lesz a lelke, és önkéntelenül is úgy érzi, hogy e tele lélekből másnak is jut. Ha több nem, egy szép, szeretetet közvetítő gondolat. Hiszen a régi kántálók is a maguk ünneplőbe öltöztetett lelkükkel járták végig a falut, és adtak, amit tudtak. Énekelhető és eljátszható történetet a kis Jézusról, a három királyokról. Adtak és kaptak. Adták az ígét, és kapták az almát, diót, a fonott kalácsot, ami volt.

A karácsonynak a mába átültethető lényege ugyanez. Készülődünk. Ünnepi lélekkel titokzatoskodunk, hogy amikor azon az estén kigyulladnak a fények, át tudjuk adni az ajándékainkkal együtt saját belső ragyogá-

sunkat is.

Emlékeinkben felsorakoznak a karácsonyestéken érkezett mesehősök, akik kiléptek az ajándékba kapott könyvekből, és akiket később személyes jó barátainkká fogadtuk; Nyilas Misit, Nemecek Ernőt, Csizmás Kandúrt, Bornemissza Gergőt, Cecey Évát. Ezeket a gyerekkori barátságokon keresztül vezetett az út Márai Sándorhoz, Thomas Mann-hoz, Móra Ferenchez, és hosszan lehetne még sorolni a klasszikusok és kortársak neveit.

Higgyék el, kedves Szülők, Nagyszülők, hogy a karácsony jó alkalom a könyvek megszeretésére is. Türelemmel, példamutatással vissza lehetne állítani a családi értékrenden belül a könyvek megtépzott becsületét, természetesen ott, ahol ez szükséges.

Ez azért is fontos volna, mert kitágult világunkban egyre inkább szükség van önálló gondolatokkal, véleménnyel bíró ifjakra, akik nem érik be csak a képernyőről szerzett információkkal.

Az ünnep alkalmat kínál arra is, hogy végiggondoljuk a családhoz, barátainkhoz, szeretteinkhez, nemzetünkhöz való tartozásunkat. Ezeknek a gondolatoknak is helye van a karácsonyfa alatt, és szóba hozhatók a terített asztal mellett.

Ma is igazak és megszívlelendők Heltai Jenő 1931-ben írott sorai:

"Talán imádkozni kellene! // Vagy viszszerézve arra, mi mögöttünk van, // Megfogni egymás kezét, // Összebújni, egymást megölelni // És utolsó szikrájából annak, mi bennünk emberi, // Új tüzet rakni, új jövőhöz // És friss kenyérsütéshez."

Nagy Eörsné

Föl a fényes csillagokba

Föl a fényes csillagokba címmel tartottak irodalmi estet a Városi Könyvtárban a hetvenöt esztendő Kányádi Sándor tiszteletére december 6-án. Ezen az esten került sor a tavaly meghirdetett meseíró-pályázat eredményhirdetésére is.

közül kellett kiválasztani a legjobbakat.

A mezőnyből kiemelkedő pályázó - és egyben a 8-10 éves kategória győztese - Szoboszlay Szintia lett. Meséjét Fodor Eszter tolmácsolásában meg is hallgathatta a közönség.

A pályázaton résztvevők emléklapot és Németh István Péter legújabb kötetét vették át Kertész Károlytól

A zsűfolásig megtelt I. emeleti teremben összegyűlt pályázókat, szülőket és érdeklődőket Varga Károlyné köszöntötte, majd elmondta, hogy még az ősz folyamán hirdette meg a Városi Könyvtár és Múzeum Gyermekrészlege a "Manók a könyvtárban" elnevezésű meseíró-pályázatot. Erre 42 pályamű érkezett.

Kertész Károly, a zsűri elnöke értékelésében szólt arról, hogy sok, színvonalas mű

Az est további részében a Kazinczy-díjas Fodor Eszteré volt a főszerep. Tolmácsolásában Kányádi Sándor verseiből kaptak ízelítőt az irodalom szerelmesei. Hol próza, hol megzenésített vers formájában.

Varga Károlyné zárógondolataiban kiemelte:

- A könyvek olyan értékek, amelyek társaink a magányban. Szeretetet adnak mindannyiunknak, csak meg kell találni őket.

Üzen a csend

A **Tapolcai Esték** rendezvénysorozat vendégeként **Simon András** grafikusművész tartott előadást **Életed üzenet** címmel a **Járdányi Pál Zeneiskola** hangversenytermében.

Az előadást **Kendeh Gusztáv**, a zeneiskola igazgatója nyitotta meg, sajnálatát fejezve ki a kevés számú érdeklődő miatt.

Simon András már bevezető szavaiban kiemelte erős kötődését Istenhez, a hit és szeretet pótolhatatlanságát hétköznapjaink útvesztőjében. Szólt a karácsony kiemelkedően fontos szerepéről, amikor egy kicsit minden ember jobban odafigyel szeretteire. Nem az ajándékok forintális értéke számít, hanem a tiszta és őszinte lélek. A legnagyobb dolog, mi adható, a "családi fészkek" melege, vagy egy pozitív gesztus embertársaink

irányába.

Előadásában nagyszerűen ötvözte a mindennapok életérzéseit a családjában megtörtént példákkel érzékelte. Eddig megjelent négy verseskötetéből is segítségül hívta azon műveit, melyekből a hallgatóság egy letisztult és kikristályosodott ars poeticát hallgathatott meg, melyben a visszaköszönő alapszavak Isten, szeretet, szerelem, lélek, és a sokatmondó *csend*.

- Életünk valójában üzenet a másik embertársunk számára. Mindenkinek le kell ásnia a csend áldott perceiben a lelke legmélyére, hogy ráleljen és felszínre hozza saját üzenetét - *hangsúlyozta a beszélgetés végén a fővárosi művész, Simon András.*

Dancs István

Szólj, síp, szólj! . . .

Hallgatom a rádióműsort. Mélységekből kiált a segélykérő szó, a szenvedés és nyomor hangja, a szeretetre vágyók kérése. Akadnak segítők; többen is lehetnének, ha egyáltalán odafigyelnének egymásra.

Ínség és fölőlesleges bőség között egy-egy közvetítő jó szó, szervezés - valóságos jótétemény. Halld: az önzés tolakodik, kiabálása elnyomja a részvét szelíd szavát, hát még a kérését! - félelmet kelt. A gyenge fél az erőstől, a szelíd a durvától, a kiszolgáltatott a hatalmastól. Az önzés rontotta el jelenünket. Pedig mindenkiben rejtőzik tartalék jóság, ezt kell felszabadítani, tette váltani, részvételre nevelni.

A szervező szeretet képes erre - tanúsíthatom. Feleld meg karácsonyi kalácsodat! Kóstold meg a jótét jó ízét!

Dr. G. T. G.

A Tapolcai Könyvtárpártoló Alapítvány ezúton köszöni meg támogatóinak, hogy az SZJA 1%-át felajánlották az alapítványnak.

A befolyt összeget, 89.366.- Ft-ot a város közgyűjteményének fejlesztésére fordítjuk. Tisztelettel kérjük és várjuk további támogatásukat.

Adószámunk: 19261155-1-19

A nyelvtudásért

A Német Kisebbségi Önkormányzat kiemelt feladatának tekinti a német nyelvtanítás elősegítését.

Ennek jegyében már hetedik alkalommal, rendezték meg a városi német nyelvi versenyt.

Az I. helyezést elért csapatok:

5. *évfolyam:* Esztó Borbás, Kálmán Andrea Iskola, Dombi Adrián (Nagyboldogasszony Római Katolikus Iskola).

6. *évfolyam:* Horváth Zsófia, Kázmér Dóra, Szóts Nikolett (Bárdos Lajos Általános Iskola)

7. *évfolyam:* Ács Orsolya, Horváth Melánia, Lukács Alexandra (Kazinczy Ferenc Általános Iskola).

8. *évfolyam:* Vizeli Mária, Melg Fanny, Takács Eszter (Bárdos Lajos Általános Iskola).

A Tapolcai Városszépítő Egyesület Közhasznú Szervezet Elnöksége ezúton mond köszönetet mindazoknak, akik a SZJA 1 %-val Egyesületünket támogatták. A befolyt összeget, 49.917.- Ft-ot a város emléktábláinak felújítására fordítottuk.

Tisztelettel kérjük Önöket, hogy a 2004-évi SZJA 1 % rendelkezésekor továbbra is támogassák a Városszépítő Egyesület munkáját. Adószámunk: 19254290 - 1 - 19

Volt egyszer egy lovam...

Csendet megtörő, teret betöltő horkantások. Hosszan elnyújtott nyerítés. Szilaj vágta. Paták dobogása... Képzetelem elengedem, nyergeljen az is...

Nyeregbe kapok, kesztyűs kezem a kantáron, engedem a szárát, a sarkantyút lovam vékonyába nyomom. Szél bábrál hajamban. Megtelik a messzibe nyúló határ a paták zenéjével, orromban érzem lovam erős, de mégis jó szagát.

Vágta. Repülünk... Hab veri ki a testét, gondokat, bajokat feledtető "száguldás". Emelkedett hangulatom magával ragad, s feltámad bennem őseim ragaszkodása a lovak iránt. Vágtassunk együtt rég feledett eleim!

Csend... Tudom, az újságok hasábjain időről időre feltűnnek lovakat ábrázoló

képek, én mégsem tudom megenni őket.

Kitapasztalhatatlannak tartom e kecses négylábúak szépségforrását, kecsességük mindig újat tartogat, gyönyörködhet bennük az emberi szem.

Gyermekkorom óta tart ez a ragaszkodás, vonzódás a lovakhoz. Bátran lépek hozzájuk, simítom ormnyergük, nyakuk bársonyos bőrét. Ámulom nagy, okos szemüket, hallgatom történeteiket...

Élvezem közelükben a percet, a pillanat örömet. Erőt és bátorságot merítek közelségükből, és melletük elfelejtem minden bánatom...

Volt egyszer egy lovam... szeretetem - tudom - tartani fog, amíg csak élek...

K. Lelkes Katalin

Könyv a számítógép világáról

Nemrég jelent meg Sikos László XHTML - A HTML megújulása XML alapokon című egyedülálló szakkönyve, mely az XHTML dokumentumcsalád tagjait mutatja be.

Az XHTML 1.0, Basic és 1.1 verziókon túl megismerhetjük napjaink legfejlettebb, de még kiforrotlan webes leírónyelvét, az XHTML 2.0-t is. Haszonnal forgathatják a könyvet azok is, akik még nem foglalkoztak az XML-lel, de a HTML-t már jól ismerik.

Megtudhatjuk, hogyan frissíthetjük HTML dokumentumainkat XHTML-lé, valamint azt is, hogy erre miért van szükség. A könyv kiemeli a driver-fájlokat, a fontosabb rendelkezéseket és a kompatibilitási kérdéseket.

Az ismeretek gyakorlatba történő átültetését a példatár, fejlesztéseinket pedig a függelék segíti.

Németh István Péter

Luca napján

Nemsokára itt a karácsony. Az adventi koszorún a harmadik gyertyát gyújtjuk meg, s az ünnepi hangulat átjárja lelkünket.

Ezzel az érzéssel a szívünkben gyűltünk össze december 13-án, fényt hozó Luca napján a Városi Könyvtárban.

Az ünnepköszöntő zenés irodalmi est előadói a Hangraforgó-együttes tagjai: *F. Sipos Bea* és *Faggyas László* voltak. Az előadást megzenésített bohókás és ironikus versekből állították össze, mint Mészöly Dezső vagy Varró Dániel műveiből.

A többnyire vidám dalok között akadt néhány komolyabb darab. Ilyen volt például mai írónk, Oláh András *Temess hóesésben* című verse.

A rögtönzött hangszerbemutató kapcsán megismerkedhettünk a gitárokkal, a faütős békával, s egy érdekes darabban is: a nápolyi mandolinral.

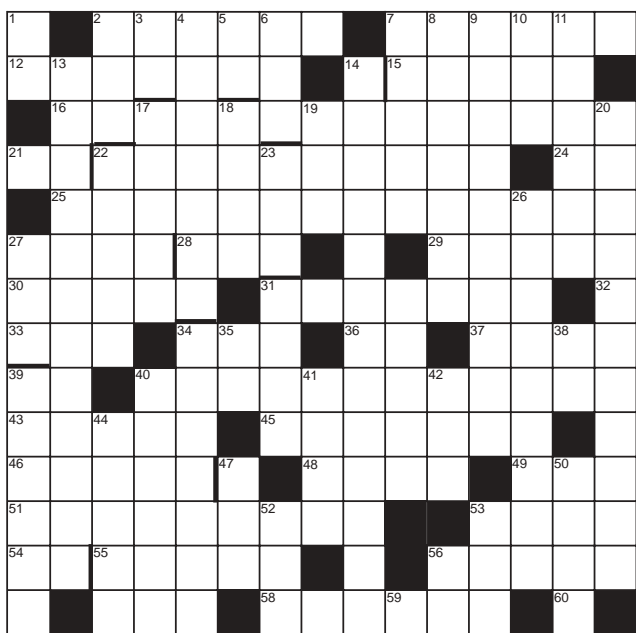
Fiatalabb-idősebb korosztály egyaránt csemegézhetett a dalok között.

Búcsúzóul *Fecske Csaba* címadó, bolondos versét hallhattuk, hogy: *"Kéne egy kis hogyishíjják."* Végül egy igazi ünnepköszöntő dallal kívánt a Hangraforgó-együttes mindenkinek békés és boldog karácsonyt!

Gróf Emese

SZABADIDŐ

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintes:

- Rombos rendszerű kristály lisztszerű alakja
- Szám széle.
- Háromszor ismételve ök angyalok.
- Majdnem itt!
- Jogi (szerződésben vállalt) kötelezettségének teljesítését nem tudja vállalni.**
- Nem áll.
- I-vel a végén, ha valakinek bánata, szomorúsága van, ezt kell tenni.
- Félig zene!
- Valaminek kínos volta, kínos helyzete.**
- Ilyen pólo is van.
- K-val az elején, vágószerszáma.
- Van kút-, karika-, kör-, és Niebelung- is.
- Kipukkanás eleme!
- Számlálóbizottság végzi a népszámlálást.
- Gramm.
- Csík.
- Vas-megyei település a szombathelyi járásban.
- Személyes névmás.
- sáp, Szolnok-megyei település.
- Kettős mássalhangzó.
- Például az adóügyi iroda is ez.
- Szört, keverve!
- Ha fűti a szobát, ... teszi!
- "A" tejtermék.
- Lónév.
- Görögország betűjele a sportversenyeken.

- Érsek, hadvezér, a mohácsi csatában esett el.**
- Össze-vissza bele!
- Cipész szerszáma.
- Mohamedán Isten.
- A team a csapat névelővel.
- E szőlőfajtának vadító bora van, termelni nem szabad.
- A Dráva-Duna találkozásánál magyar törzs legendás őse. (letelepedett)
- Római ötven.
- Függőleges:**
- Kalcium vegyjele.
- Héves-megyei település az egri járásban.
- Jómagam.
- Kihívóan hányavetiek, hetykék.
- Olaszországi folyó.
- Rendben!
- Magyar férfinév.
- Valaminek a vonásainak, tulajdonságainak összessége, sajátos mivolta.
- Névelővel, valamikor a bornál nem a minőség, hanem ez volt a fontos.
- Szenvedés.
- "A" honvédségen belüli egyik fegyvernem fajta. (egy személy)
- Protestáns (evangélikus, református) pap.**
- A legkevesebbet fizető találat a lottón.**
- A vadlibához hasonló, de kisebb, nálunk átvonuló madár.
- Ha esni kezd!
- Dunántúli sportegyesület, keverve.
- Ügyes, ügyesebb,!**

- Egyik vulkán Olaszországban.
- Végnélkül ismer!
- Areométer, piknométer a folyadék e mérésére szolgáló műszerek, ezt méri vele.
- Répcse. . . , a Répce melletti település.
- Tizenöt amper eleme!
- Szélfogó.
- Rosszemlékű szervezet volt.
- Hang nélkül laza!
- A labdarúgásban támadójátékos. (volt ilyen című film is: Csoda)
- A földet sekélye kapáló.
- Veterán eleme!
- Szikora Róbert "csapata".
- Végnélküli, amerikai elnök volt. (a 33-ik volt)
- Rövid nőnév.
- Egy iskolafajta, illetve ennek valamelyik osztálya.
- Foszfor, hidrogén és bor vegyjelei.
- Antonov repülőgépeinek betűjelei.
- Nulla.

Készítette: Tóth Gyula

Kellemes időtöltést!

A októberi helyes megfejtés: *Vízsz.:* 3. Hajózható, 23. Elrejtőzködés, 46. Szellőztetés. *Függ.:* 2. Kerecsensolyom, 15. Elrugaszkodik, 20. Közbeszólás
Nyertesünk: *Hatos Lászlóné*, 8300 Tapolca, Kazinczy tér 9/501.
A könyvjutalmat a Főtéri Könyvesbolt ajánlotta fel. A nyereséget személyesen ott átvethető.

Manók a könyvtárban

Az ódon kastély körül minden elcsendesedett. A denevérek is előbújtak odvaikból és röpködtek a tornyok körül.

Két árny vetődött a kastély falára. *Bunyó* és *Lajhár*, a két hírhedt betörő közeledett. A nagy zsákmány reménye lebegett a szemük előtt. Pillanatok alatt felértek a torony legfelső szintjére. Ott bementek a legkisebb terembe. *Lajhár* körbevilágított lámpájával. A terem tele volt könyvekkel.

- Menjünk a következő terembe! - *mondta Bunyó, de ott sem jártak szerencsével, mert az is telis-tele volt könyvekkel.*

Az ötödik terem után elégük lett a sok könyvből:

- Könyv, könyv, könyv! Mindenütt csak könyv! Nincs itt semmi értékes dolog! - *kiáltott fel Lajhár.*

- Csitt! - *mondta Bunyó.*

- Valami zajt hallottam én is! Biztos csak

egerek. Ám ekkor fény áradt ki a legnagyobb teremből. *Bunyó így szól:*

- Fussunk gyorsan, mert észre fognak venni!

- Dehogy! Inkább bújjunk el gyorsan! - *mondta Lajhár.* Elindultak a kijárat felé.

- Állj! Kik vagytok?

A két betörő nagyon megrémült. Nem tudták elképzelni, vajon a ház gazdája ébredhetett fel, vagy valaki őrköt hívott. Szép lassan hátrafordultak, de nem láttak senkit. Tudjátok, miért nem?

Azért, mert Bendegúz király könyvtárban voltak és a könyvtárt őrző manók állították meg őket. A manók kisebbek és gyengébbek voltak, a betörőknél, ezért furfangosan jártak el velük.

Kisvártatva megszólalt egy manó: - Kövesd az utasításunkat!

A manók a két betörő kezébe nyomtak

egy-egy nagy könyvet. - Olvassátok el!

A betörők nekiláttak olvasni. Észre sem vették, hogy felkelt a nap. A manók így szóltak hozzájuk:

- Most elbújtatunk titeket, mert látjuk, nagyon belemértetek az olvasásba, és mindjárt jönnek a vendégek. A sok vendég között aztán majd szépen kiosonhattok. Tudjuk, kincserért jöttetek ide, amit meg is kaptatok. Látjátok, az igazi kincs. nem fénylik, nem csillog. Ami kincset kaptatok, az az olvasás szeretete, ígértétek meg, hogy ezt sohasem felejtitek el.

A betörők megígérték, és a vendégek közé vegyülve elmentek. Többé soha nem törtek be sehová, a kastély könyvtárát pedig ezután rendszeresen látogatták, persze mindig csak nappal, a többi könyvbarát vendéggel együtt

Szoboszlay Szintia

Töreky László

Madáretető

*Veréb koma a háztetőn,
Csip-csíríp,
azt csipogja, nem evett ma reggelit.*

*Varjú Vendel is károga,
nagyon kár,
kifogott az éléskamra,
a határ.*

*Cinke Cili kettőjükön
jót nevet:
Nem látják, gondoltak ránk
gyerekek!*

*Etetőben szalonnabőr
búzaszem,
gyertek ide, ezt együk meg
iziben!*

Gratulálunk!

Szép tapolcai siker született egy országos méretű gyermekrajz-pályázaton.

Kovács Tamara, a Nagyboldogasszony Római Katolikus Általános Iskola 6/a osztályos tanulója úgy gondolta, hogy megméretteti magát, és indul az Árpád-házi magyar szentek témakört felölelő pályázaton. Meg is alkotta filctoll-faktúra stílusban készült művét Szent Erzsébetről.

Hetente egy alkalommal Zalahalápra járt rajzszakkörre *Tihanyiné Bálint Zsuzsanna*-hoz. Az eredmény nem maradt el.

480 pályázó közül az övét ítélte legjobbnak a zsűri.

Dancs István

Tell Zsófia tizenkét éves, ragyogó szemű,

Tehetségeink

bájos mosolyú, szerény, tisztelettudó és nagyon tehetséges sportoló. 12 éves, a Batsányi-iskola diákja.

Szülei hétévesen vitték le az első edzésre, s rögtön kiderült róla, hogy az Isten is labdásnak teremtette. 10 éves koráig együtt focizott a fiúkkal, és jobban játszott, mint némelyik fiútársa. Azóta már iskolája leánycsapatának vezéregyéniségévé nőtte ki magát.

A foci mellett kézilabdázik. Ott is csapata egyik legjobbjá. Társaival több megyei verseny győztese és szereplője.

Legnagyobb sikerének az országos Pepsi

Kupa megnyerését tartja, melynek jutalmául egy hétre Madridba utazhatott. Szobájának falán az érme, polcain a kupák, számos versenyen elért "gólkirályi" és "legjobb mezőnyjátékos" címeit bizonyítják. Hobbija a sport. Sok sportágat kipróbált (atlétika, tenisz, kosárlabda, úszás). Példaképe az Édesapja. Kedvenc csapata a Real Madrid.

Célja: tanulni és sportolni, s ennek érdekében képes minden mást alárendelni életében. Kedves Zsófi! Szívvel drukkolunk neked, hogy megvalósuljanak álmaid, vágyaid!

K. Lelkes Katalin

SPORT

Jöhet az NB/II, de nem mindenáron

Ismét zajosak a lelátók. Többéves csend után megalakult a városi férfi kézilabda szakosztály. A volt játékosokkal és edzővel, a mai menedzserrel, *Pupos Csabával* beszélgettünk.

Ha nem lesz stabil az anyagi hátterük, ha nem lesz biztos támogatói körük, akkor a csapat továbbra is a megyei bajnokságban játszik

- Először a múlttól.

- Tapolcán a foci mellett mindig a kézilabda volt a kedvenc sportág, már a '60-as években volt csapat Tapolcán. 1987-ben 2. helyen végzett az NB/I B-ben, és jogot szerzett az NB/I-es indulásra is, de akkor különböző okok miatt úgy döntött a város vezetése, hogy nem nevezi az NB/I-be a csapatot. Fel is oszlottak azonnal.

- Mi történt ezután?

- Voltak fellángolások. Először a '90-es évek elején. '95, '97-ben például *Májér Csaba* vezérletével megyei bajnokságot nyertünk. Később, 97/98-ban a TIAC színeiben volt

csapatunk, majd 2000-ben először Balatonszepezd, utána a Tapolca Városi SE szakosztályaként játszottunk a megyei bajnokságban. Akkor csak az idősebb generáció fogott össze, és komolyabb támoga-

- *Felpörögtek az események.* Minden percet ki kellett használnunk, hiszen októberben már kezdődött a megyei bajnokság. Igazolások, játékosok, szerelés, labdák... Keszthelyről leigazoltuk *Illés Csabát, Hornoczký Attilát, Csiszár Krisztiánt*, és mozgósítottunk mindenkit a korábbi játékosok közül.

- Nem is rosszul.

- A bajnokság félidejében veretlenül vezetjük a tabellát!

- *Mi van a fiatalokkal? Mert egy szakosztály akkor működik eredményesen, ha gondot fordít az utánpótlására is.*

- Mi is ezt tesszük. A 20-25 5-6. osztályos gyerekekkel *Kordik Csaba* és *Hatvani István* foglalkozik. A nagyobbakkal jómagam, viszont hiányoznak a '84 - '85-ben született fiúk. Őket még nem találtuk meg.

- *A nézőkről se feledkezzünk el!*

- Meccseinken 250-400-an szurkolnak. Megalakult a "B közép" is. Mi ezt nagyra értékeljük, köszönjük a támogatásukat, és a legjobb kiszolgálásuk érdekében mindent el fogunk követni a későbbiekben is.

- *Milyen terveik vannak a jövőt illetően?*

- Először is megyei bajnokságot szeretnénk nyerni. Aztán jöhet az NB/II, de nem mindenáron! Elkészítettük a költségvetést, ez durván 3 millió forintot jelent azon a szinten. De ha nem lesz stabil az anyagi hátterünk, ha nem lesz biztos támogatói körünk, akkor maradunk a megyében, amíg kellően meg nem erősödünk. S hogy a vezetőségen nem múlik semmi, azt az a nagy sikerű kézilabdás gála megrendezése bizonyítja leginkább, amelyen 400 lelkes szurkoló buzdítása mellett a '80-as évek tapolcai kézilabdacsapatának tagjai léptek fel, és játszottak a maiakkal bemutató mérkőzést.

Sporteredmények

VÍVÁS

J. orsz.Égos versenyrendszer indult "Utánpótlás reményűsek versenyén" kiírással a v. kn.ÉL.

Természetesen a Balaton V v klub versenyzői is indulnak a sorozaton. Az első fordulóban a fiúknak I. helyezettek: 3. Hanczavikkel M.Érk, 6. Hammer P.Éter, 11. Horváth Tam.És. A lányok között I. - sajnos - senki nem jutott az első nyolc közé.

LABDARÚGÁS

"Stari Kupa" Évadnyitó teremlabdarúgó torna. Eredmények: Öregfiú csapatok tornája: 1. Hakanen SC; 2. Sümegi VSE - Öregfiúk; 3. Tapolca VSE - Öregfiúk Főverseny eredményei: I. helyezett: Gyopár FC Zánka; II. helyezett: AKKSI; III. helyezett: Lövészárók FC

SAKK

NB-I/B. osztály csb. 3. forduló

Tabáni Spartacus Bp - Tapolca Rockwool VSE 9-3

4. forduló - Tapolca Rockwool VSE - Zalaegerszegi TE 8-4

NB-II-es osztályú csb. 3. forduló - Zala

Volán TE - Tapolca VSE - Varjú Fogadó 5-7

4. forduló - Tapolca VSE Varjú Fogadó - Ajkai bányász 3-9

KÉZILABDA

Az őszi fordulók után a csapat eddigi legjobb NB/II-es szezonját tudhatja magá mögött.

Mérlegük pozitív. Hat győzelem és öt vereség mellett, *Lakos Dezső* remek edzői munkájának eredményeként a csapat a hetedik helyen várja a tavaszi folytatást. Az ifjúsági csapat *Antal Edit* edzővel - akinek jó munkája egyre jobban látszik játékosainak teljesítményét - a harmadik helyen végzett.

Összeállította: K. Lelkes Katalin

Szárnyalnak a "Tapolcai Sasok"

Hogy kik ők? Tehetséges 5-6 éves óvodás korú labdarúgó-palánták, akik az edzéseken nagyon szorgalmasan és fegyelmelzetten tanulják e nagyszerű játék alapjait, s akik - szüleik hathatós segítségével - már Veszprémben és Kesz-

helyen is megmutathatták tudásukat. Jövőre pedig egy városi teremtorán láthatja őket minden sportot kedvelő tapolcai szurkoló.

Hajrá! Csak így tovább!
Repüljétek "Tapolcai Sasok"!

Hátsó sor: Kocsor Dénes, Nagy Milán, Bruckner Máté, K. Lelkes Katalin edző, Szabó Levente, Szóts Gergő és Körmendi Bálint. Guggolnak: Kálóczy Dániel, Meidl Zalán, Vers Máté, Péber Kornél és Gyarmathy Vince

Tánc, fény, csillogás

Nagy sikerű premiert tartott a Tapolcai Musical Színpad december 19-én a Helyőrségi Klubban.

A *Hotel Mentol* című, Fenyő-Novai musicalben a hatvanas évek elevenednek meg. A ma fiataljai egy régi padláson ta-

lált "kincsek" segítségével időutazást tesznek a múltba.

Fergeteges rock and roll buli veszi kezdetét. A fantasztikus táncudással és énekhanggal rendelkező fiúk-lányok előadását vastaps jutalmazta.

A musicalt Halápiné Kálmán Katalin rendezte, a koreográfia az Ő, valamint Tarjányi Sándor és Halász Sándor munkáját dicsérte

A szeretet ünnepén

A bohóc számtalan figurát hajtogatott: a rózsaszín párducson át a szívecskeben turbékoló gerlepárig

December 18-án az ÉFOÉSZ tapolcai szervezete karácsonyi műsort szervezett a Városi Művelődési Központban.

A Szász Márton Általános Iskola tanulójának előadásában egy Andersen-mese átdolgozását tekinthette meg a közönség. A

névre szóló ajándékcsomagok átadása után a "lufis bohóc" attrakciója következett.

Az ünnepi műsor végén az intézmény aulájában szendvics, pogácsa és üdítőital várta a gyerekeket, a bátrabbak akár tánca is perdülhettek.

DI

Bemutató példányok

Fotó: N. Horváth

A Tapolcai Városi Könyvtár és Múzeum keretein belül 1992. óta működik Országos Tankönyvbemutató.

A bemutatott könyvek feldolgozásra kerülnek, és elérhetőek lesznek a pedagógusok, valamint a tanulók részére is. Az eddig 7541 kötettel rendelkező gyűjtemény most mintegy 1000 kötettel gyarapodott.

A következő lapzárta időpontja:
2005. január 13.

Ismét tapolcai lány a Megasztár döntőjében

Bizonyára nemcsak az újságíró, de már többen is elgondolkodtak azon, hogy milyen sok tehetséges fiatal volt és van városunkban.

Az olimpiai bajnokok kezdték a sort, majd a néptánc, a népzene elkötelezettjei folytatták, de a komoly- és könnyűzene, a modern tánc fiatal művelői is öregbítik Tapolca hírnevét.

Tóth Vera az első Megasztár győztesként, aranylemezzel a tarsolyában arat nap mint nap sikert. Karácsonykor ő lesz Demjén Józsi koncertjén a sztárvendég.

Tóth Gabi, Vera huga, a második Megasztárban tűnt fel, és már a döntőig is eljutott. Vele december 19-én, a Városi Rendezvénycsarnokban történt bemutatkozása során beszélgettünk.

- Még a mai napig nem tudom elhinni, hogy idáig eljutottam - mondja őszinte örömmel Gabi.

- A döntőbe való bejutáshoz Michael Jackson *Thriller* című számát választottad. Miért erre esett a választás?

- Úgy érzem, illik az egyéniségemhez. Nagyon pörgős, és én is ilyen vagyok.

- Vera segített a felkészülésben?

- Nem. Magam készültem, de azért tanácsokat kértem Tőle, főleg a szövegkiértésben.

- Hogyan tovább? Megvan már, hogy mit fogsz énekelni a döntőben?

- Nemsokára beköltözünk a Megasztár-házba, hogy együtt készüljünk az utolsó megmérettetésre. Még nem tudom, hogy mit énekelek, a döntő előtt egy héttel fogja megmondani *Pierrot*.

Hajrá Gabi! Sok sikert a döntőben!
Szurkolunk Neked! **NHE**

Új Tapolcai Újság
Tapolca város lapja

Felelős szerkesztő: N. Horváth Erzsébet
Szerkesztőség: 8300 Tapolca, Batsányi u. 1.
Telefon/fax: 06-87/510-044
E-mail: tujsag@mail.balatone.hu
Internet: www.tapolca.net/tujsag
Szerkesztőségi fogadóóra: kedd 10-12
Kiadja a Tapolcai Média Közalapítvány
Felelős kiadó: Kiss Katalin

A megjelent írások és levelek mindenkor a szerzők álláspontját tükrözik, mely nem feltétlenül egyezik a szerkesztőség véleményével. Az olvasói leveleket általában szerkesztett formában közöljük.

Fotókat és kéziratosokat csak külön kérésre küldünk vissza.

Megjelenik 7000 példányban.
Engedélyszám: ISSN 1589-5866

Nyomdai munkák: Kölcsey Nyomda Kft., Tapolca
Felelős vezető: Kölcsey Norbert
Tördelészerkesztő: Muzsi Tamás